Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2024/844

14.3.2024

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2024/844

av den 13 mars 2024

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av elektrolytiska mangandioxider med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (*grundförordningen*), särskilt artikel 9.4,

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1. Inledande

(1) Den 16 februari 2023 inledde Europeiska kommissionen (*kommissionen*) en antidumpningsundersökning beträffande import av elektrolytiska mangandioxider med ursprung i Folkrepubliken Kina (*Kina* eller *det berörda landet*) på grundval av artikel 5 i grundförordningen. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]) (*tillkännagivandet om inledande*).

(2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 3 januari 2023 av Autlan EMD SL (*klaganden* eller *Autlan*). Bakom klagomålet ställde sig Tosoh Hellas Single Member SA (*Tosoh*). Kommissionen konstaterade att klagomålet ingavs av unionsindustrin för elektrolytiska mangandioxider i den mening som avses i artikel 5.4 i grundförordningen. Klagomålet innehöll bevisning om dumpning och därav följande väsentlig skada som var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.

1.2. Råvarurelaterade snedvridningar

(3) Den 7 september 2023 inkom klaganden med en begäran enligt artikel 7.2a i grundförordningen om att inkludera en undersökning av påstådda råvarurelaterade snedvridningar i det berörda landet med avseende på den undersökta produkten för att bedöma om en tull som är lägre än dumpningsmarginalen i förekommande fall skulle vara tillräcklig för att undanröja skadan. Klaganden lämnade tillräcklig bevisning för att det inte förekommer några återbetalningar av mervärdesskatt på export av manganmalm i det berörda landet. Nedsättning eller indragning av mervärdesskatteåterbetalning nämns uttryckligen i artikel 7.2a andra stycket som en av de relevanta råvarurelaterade snedvridningarna.

(4) För att undersöka råvarurelaterade snedvridningar och bedöma om en tull som är lägre än dumpningsmarginalen skulle vara tillräcklig för att undanröja skadan i det slutliga skedet ändrade kommissionen tillkännagivandet om inledande av den 16 februari 2023 i enlighet med artikel 7.2a i grundförordningen för att undersöka råvarurelaterade snedvridningar och bedöma om, i förekommande fall, en tull som är lägre än dumpningsmarginalen skulle vara tillräcklig för att undanröja skadan. Tillkännagivandet om ändring av tillkännagivandet offentliggjordes den 13 september 2023 ([3]) (*tillkännagivandet om ändring*).

(5) Efter ändringen uppmanade kommissionen de berörda parterna att lämna uppgifter om outnyttjad kapacitet i det berörda landet, konkurrens om råvaror och inverkan på unionsföretagens leveranskedjor och skickade i förekommande fall frågeformulär till dem. Kommissionen sände också ett frågeformulär till Folkrepubliken Kinas regering om råvarurelaterade snedvridningar i den mening som avses i artiklarna 7.2a och 7.2b i grundförordningen.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av vissa mangandioxider med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C 57, 16.2.2023, s. 11).
([3]) EUT C 323, 13.9.2023, s. 10.

(6) Två samarbetsvilliga användare (Duracell International Operations Sàrl (*Duracell*) och VARTA Consumer Batteries GmbH & Co. KGaA (*Varta*)) besvarade de relevanta delarna av frågeformuläret. De två unionsproducenterna (Tosoh och Autlan), de exporterande producenter som ingick i urvalet (Guangxi Guiliu New Material Co, Ltd (*Guiliu*), Xiangtan Electrochemical Scientific Ltd (*Xiangtan*) och Guangxi Daxin Huiyuan New Energy Technology Co, Ltd (*Daxin*)) samt två intresseorganisationer, närmare bestämt den kinesiska handelskammaren för importörer och exportörer av metaller, mineraler och kemikalier (*den kinesiska handelskammaren*) och Guanxi Manganese Industry Association (*GMIA*), lämnade sina synpunkter. Kommissionen beaktade de uppgifter och synpunkter som lämnats av berörda parter och ändrade sina preliminära slutsatser när så var lämpligt, på det sätt som förklaras i relevanta avsnitt nedan.

1.3. **Registrering**

(7) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftas skälen 3–4 i förordningen om provisorisk tull.

1.4. **Provisoriska åtgärder**

(8) I enlighet med artikel 19a i grundförordningen tillhandahöll kommissionen den 15 september 2023 parterna en sammanfattning av de föreslagna tullarna och närmare uppgifter om beräkningen av dumpningsmarginalerna och de marginaler som är tillräckliga för att undanröja skadan för unionsindustrin. Berörda parter uppmanades att inom tre arbetsdagar lämna synpunkter på beräkningarnas riktighet. Synpunkter från en av de exporterande producenter som ingick i urvalet och från de två unionsproducenterna mottogs den 20 september 2023.

(9) Den exporterande producenten Daxin hävdade att dumpningsmarginalen borde beräknas med hjälp av exportpriserna och normalvärdet utan mervärdesskatt. Tosoh, en unionsproducent, tog upp beräkningen av vinstmålet. Autlan, klaganden, begärde att få se över och bekräfta riktigheten i Daxins beräkning av dumpningsmarginalen och begärde att de tre exportörernas uppgifter, som markerats som känsliga i utlämnandet av uppgifter, skulle lämnas ut. Eftersom synpunkterna inte gällde beräkningarnas korrekthet, drog kommissionen slutsatsen att den skulle granska dem tillsammans med alla andra inlagor efter offentliggörandet av de provisoriska åtgärderna.

(10) Den 13 oktober 2023 införde kommissionen, genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/2120 ([4]) (*förordningen om provisorisk tull*), provisoriska antidumpningstullar på import av elektrolytiska mangandioxider med ursprung i Kina.

1.5. **Efterföljande förfarande**

(11) Efter meddelandet av de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för införandet av en provisorisk antidumpningstull (*det preliminära utlämnandet av uppgifter*) lämnade de tre exporterande producenter som ingick i urvalet och intresseorganisationerna, dvs. den kinesiska handelskammaren och GMIA, de två unionsproducenterna och en av användarna, Duracell, skriftliga inlagor med synpunkter på de preliminära undersökningsresultaten inom den tidsfrist som anges i artikel 2.1 i förordningen om provisorisk tull.

(12) Parter som begärde att bli hörda gavs även möjlighet till detta. Den 23 juni och den 28 november 2023 hördes Duracell, den 30 juni 2023 Autlan, den 4 juli 2023 Varta, den 25 oktober 2023 Xiangtan, den 16 november 2023 den kinesiska handelskammaren, och den 15 november 2023 hördes Autlan och Tosoh gemensamt.

(13) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för de slutgiltiga avgörandena För att komma fram till de slutgiltiga avgörandena beaktade kommissionen de berörda parternas synpunkter och ändrade sina preliminära slutsatser när så var lämpligt.

(14) Kommissionen underrättade alla berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka den avsåg att införa en slutgiltig antidumpningstull på import av elektrolytiska mangandioxider med ursprung i Kina (*det slutliga utlämnandet av uppgifter*). Alla parter beviljades en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter. Autlan, Tosoh, den kinesiska handelskammaren och GMIA (gemensamt), Xiangtan och Daxin lämnade sina synpunkter inom tidsfristen.

([4]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/2120 av den 12 oktober 2023 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av elektrolytiska mangandioxider med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L, 2023/2120, 13.10.2023, s. 52).

1.6. **Påståenden om inledandet**

(15) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftas skälen 1–2 i förordningen om provisorisk tull.

1.7. **Påståenden om råvarurelaterade snedvridningar enligt artikel 7.2a**

(16) Den kinesiska handelskammaren och GMIA invände mot den angivna tidsfristen på 15 dagar för alla parter att lämna synpunkter på bedömningen av unionens intresse i tillkännagivandet om ändring ([5]), eftersom de ekonomiska frågorna och frågorna om leveranskedjan som togs upp i de nya undersökningarna var komplexa och krävde forskning och informationsutbyte med de berörda företagen. Båda uppmanade kommissionen att återigen ändra tillkännagivandet om inledande och ge berörda parter minst 30 dagar att inkomma med synpunkter.

(17) Kommissionen noterade att alla parter som begärde förlängning av tidsfristerna och angav särskilda skäl för detta beviljades sådana förlängningar. Kommissionen framhöll också att tillkännagivandet om inledande ([6]) av den 16 februari 2023 fortfarande gav parterna möjlighet att lämna synpunkter på de uppgifter som lämnats av de andra berörda parterna inom sju dagar från tidsfristen för att lämna synpunkter, vilket innebär att alla parter kan utnyttja denna möjlighet vid behov. Mot bakgrund av detta ansåg kommissionen att den tid som de berörda parterna hade för att kommentera och lämna synpunkter i denna fråga var lämplig.

(18) Guiliu hävdade att ett nytt påstående från klaganden sju månader efter inledandet av undersökningen (och inte ”vid inledandet”) innebar att de berörda parternas rätt till försvar åsidosattes. Guiliu hävdade vidare att kommissionen borde följa sin tidigare praxis ([7]), där klagandens begäran om tillämpning av artikel 7.2a i grundförordningen avvisades, eftersom det i klagomålet inte hade lämnats någon bevisning för att någon av de åtgärder som anges i artikel 7.2a andra stycket i grundförordningen hade vidtagits vid inledandet av undersökningen, och kommissionen inte heller hade funnit någon sådan bevisning vid inledandet. Dessutom nämnde Guiliu att klaganden hindrade utredningen genom att lämna in de nya påståendena sent i förfarandet.

(19) Kommissionen konstaterade först att i det fall som Guiliu hänvisar till gjordes begäran efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. I det aktuella fallet lämnades begäran med tillräcklig bevisning för de påstådda råvarurelaterade snedvridningarna i god tid, för införandet av provisoriska åtgärder, vilket gav kommissionen tillräcklig tid att effektivt undersöka ärendet. Kommissionen ansåg vidare att parternas rätt till försvar respekterades fullt ut. I avsnitt 5.5.1 i tillkännagivandet om inledande, ändrat genom tillkännagivandet om ändring, blev alla berörda ekonomiska aktörer informerade om sina rättigheter och skyldigheter enligt förfarandet, och det beskrev det förfarande som kommissionen avsåg att följa för att samla in de uppgifter som den behövde för sina undersökningsresultat och för att komma fram till sina slutsatser i frågan om påstådda råvarurelaterade snedvridningar. Berörda parter gavs tillfälle att lämna synpunkter på den bevisning som lämnats i klagandens begäran beträffande påstådda råvarurelaterade snedvridningar och på alla andra aspekter av undersökningen av påståendena om råvarurelaterade snedvridningar. Guilius påståenden avvisades därför. Mot bakgrund av ovanstående är det slutligen oklart hur undersökningen påstås ha hindrats av klagomålet. Guiliu kunde inte förklara detta. Kommissionen ansåg att begäran i enlighet med artikel 7.2a i grundförordningen om att inkludera en undersökning av påstådda råvarurelaterade snedvridningar lämnades i god tid och inte hindrade kommissionen från att göra en ordentlig undersökning i denna fråga.

(20) Duracell hävdade att kommissionen inte kan införa en ny rättslig grund inom ramen för en pågående undersökning och ändra undersökningens metod, eftersom det inte finns något i grundförordningen som ger den rätt att beakta kompletterande bevisning som inte fanns vid tidpunkten för inledandet. Parten hänvisade på motsvarande sätt till domstolens dom i mål T-126/21, Azot mot kommissionen ([8]), där domstolen fann att villkoret om tillräcklig

([5]) Tillkännagivande om ändring av tillkännagivandet om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av vissa mangandioxider med ursprung i Folkrepubliken Kina, offentliggjort den 16 februari 2023 (EUT C 323, 13.9.2023, s. 10).

([6]) Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av vissa mangandioxider med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C 57, 16.2.2023, s. 11).

([7]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/2239 av den 15 december 2021 om införandet av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa storskaliga vindkraftstorn av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 450, 16.12.2021, s. 59).

([8]) Mål T-126/21, Azot mot kommissionen, EU:T:2023:376.

bevisning i en begäran om översyn som gjorts av unionsproducenter eller för deras räkning, i den mening som avses i artikel 11.2 andra stycket i grundförordningen, är uppfyllt om sådan bevisning lämnas in inom tidsfristen. Duracell hävdade dessutom att kommissionen hade avslagit liknande ansökningar i sin egen praxis och att samma resonemang borde tillämpas på motsvarande sätt ([9]).

(21) Kommissionen inledde undersökningen i enlighet med artikel 7.2a i grundförordningen för att inbegripa undersökningen av påståendena om råvarurelaterade snedvridningar i enlighet med de rättsliga normer som är tillämpliga på en begäran som görs av unionsproducenter eller för deras räkning, på grundval av artikel 5 i grundförordningen. Klaganden lade fram tillräcklig bevisning i enlighet med artikel 5 för förekomsten av råvarurelaterade snedvridningar enligt definitionen i artikel 7.2a i grundförordningen, och kommissionen ändrade därför det ursprungliga tillkännagivandet om inledande så att undersökningen, i enlighet med kraven i grundförordningen, även omfattade dessa råvarurelaterade snedvridningar. Kommissionen överträdde därför inte några identifierade rättsliga normer när den inledde undersökningen. När det gäller Duracells hänvisning till domstolens dom i mål T-126/21 påpekade kommissionen att domen inte var slutgiltig eftersom den överklagats. I vilket fall som helst avser domen en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i grundförordningen, och de uppgifter som krävs för att inleda den. Domen gäller inte användningen av artikel 7.2a i grundförordningen, som rör en del av en undersökning snarare än dess *syfte*. Även om man följer resonemanget i T-126/21 innehåller artikel 5, till skillnad från artikel 11.2, inte någon särskild begränsning av när unionsproducenterna kan begära att en undersökning inleds. Den analogi som Duracell åberopar föreligger således inte. Duracells påståenden avvisades därför.

1.8. **Stickprovsförfarande**

(22) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftas skälen 8–15 i förordningen om provisorisk tull.

1.9. **Individuell undersökning**

(23) I enlighet med skäl 16 i förordningen om provisorisk tull övervägde kommissionen begäran om att bevilja enskild undersökning för en exporterande producent i Kina. Begäran om enskild undersökning var mycket bristfällig. Den som lämnade in begäran lämnade inte ”de nödvändiga uppgifterna inom de tidsfrister som anges i [grundförordningen]” i den mening som avses i artikel 17.3 i den förordningen. Under alla omständigheter framgick det av den information som lämnats att flera andra företag skulle behöva undersökas vilket ”skulle bli orimligt betungande och [med tanke på ärendets komplexitet] skulle förhindra att undersökningen avslutades i rätt tid.” ([10]) Begäran avslogs därför.

1.10. **Svar på frågeformuläret och kontrollbesök**

(24) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftas skälen 17–21 i förordningen om provisorisk tull.

1.11. **Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod**

(25) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftas skäl 22 i förordningen om provisorisk tull.

2. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

(26) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 23–36 i förordningen om provisorisk tull.

3. **DUMPNING**

(27) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter inkom den kinesiska handelskammaren, de samarbetsvilliga exporterande producenterna och de samarbetsvilliga unionsproducenterna med synpunkter på de preliminära undersökningsresultaten om dumpning.

([9]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/492 av den 1 april 2020 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar rörande import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten (EUT L 108, 6.4.2020, s. 1).

([10]) Artikel 17.3 i grundförordningen.

3.1. **Förfarande för fastställande av normalvärdet enligt artikel 2.6a i grundförordningen**

(28) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftas skälen 37–43 i förordningen om provisorisk tull.

3.2. **Normalvärde**

3.2.1. *Förekomst av betydande snedvridningar*

(29) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter inkom Daxin, Xiangtan, den kinesiska handelskammaren och GMIA med ett antal synpunkter rörande förekomsten av betydande snedvridningar.

(30) För det första hävdade Daxin, den kinesiska handelskammaren och GMIA att rapporten inte längre är aktuell, särskilt med tanke på den betydande ekonomiska utvecklingen både i EU och i Kina sedan rapporten offentliggjordes, inklusive tillhandahållandet av subventioner till EU:s industrier för att främja deras anpassning till nya industripolitiska mål eller ingripande i företagens investeringar och beslutsfattande. Daxin, den kinesiska handelskammaren och GMIA hävdade dessutom att kommissionen ersätter undersökningar med rapporter och att kommissionen genom att stödja sig på rapporten fortsatte med sitt cirkelresonemang, där exportörerna måste motbevisa påståendena i rapporten. Daxin, den kinesiska handelskammaren och GMIA erinrade därför om att bevisbördan vilar på den undersökande myndigheten.

(31) Argumentet att rapporten skulle vara föråldrad avvisades. Kommissionen konstaterade att rapporten är ett övergripande dokument som bygger på omfattande objektiv bevisning, däribland rättsakter, förordningar och andra officiella politiska dokument som offentliggörs av de kinesiska myndigheterna, tredjepartsrapporter från internationella organisationer, akademiska studier och artiklar av forskare samt andra tillförlitliga oberoende källor. Även om rapporten offentliggjordes i december 2017 är slutsatserna i rapporten i stort sett fortfarande giltiga, och de kompletterades i alla händelser av ytterligare bevisning som samlades in i den aktuella undersökningen, i enlighet med avsnitt 3.2.1 i förordningen om provisorisk tull. Dessutom hade alla berörda parter goda möjligheter att motbevisa, komplettera eller kommentera rapporten och den bevisning som den grundar sig på, men inga parter har inkommit med argument eller bevisning för att motbevisa de källor och uppgifter som ingår i rapporten. När det gäller argumenten rörande EU:s industripolitik och subventioner noterade kommissionen att i enlighet med artikel 2.6a b i grundförordningen ska den potentiella inverkan av en eller flera av de snedvridande faktorer som anges i den bestämmelsen analyseras med avseende på priser och kostnader i exportlandet. Kostnadsstrukturen och prisbildningsmekanismerna på andra marknader, t.ex. i EU, har ingen som helst relevans för att fastställa normalvärdet. Därför avvisades även detta argument.

(32) När det gäller argumentet att utfärdandet av en landsrapport ersatte den faktiska undersökningen erinrade kommissionen om att kommissionen enligt artikel 2.6a e i grundförordningen kan inleda undersökningen på denna grundval om den anser att den bevisning som klaganden lagt fram om betydande snedvridningar är tillräcklig. Fastställandet av förekomsten och inverkan av betydande snedvridningar och den därav följande användningen av den metod som föreskrivs i artikel 2.6a a i grundförordningen sker emellertid vid tidpunkten för det preliminära och/eller slutliga utlämnandet av uppgifter till följd av en undersökning. I denna undersökning utgör rapporten, inbegripet den bevisning som ingår i den, en del av den bevisning i ärendet som motiverar tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen. Kommissionen erinrade om att avsnitt 3.2.1 i förordningen om provisorisk tull innehåller kommissionens fullständiga bedömning av förekomsten av betydande snedvridningar. Kommissionen har använt väsentlig ytterligare bevisning som är specifik för undersökningen och de påståenden som parterna framfört och som inte tagits med i rapporten. Vad som räknas för tillämpningen av metoden enligt artikel 2.6a i grundförordningen är slutsatsen att de betydande snedvridningarna är relevanta i det aktuella fallet, vilket gäller i denna undersökning ([11]). Detta påstående avvisades därför.

(33) För det andra hävdade Daxin, den kinesiska handelskammaren och GMIA att kommissionen gjort en felaktig tolkning av den kinesiska doktrinen om socialistisk marknadsekonomi och inte heller gjort någon omfattande analys av den kinesiska ekonomins struktur samt av förhållandet mellan den fria marknaden och det kinesiska kommunistpartiets ledarskap. Daxin, den kinesiska handelskammaren och GMIA stödde sitt argument på att det i yttrandet från kommunistpartiets centralkommitté och statsrådet från maj 2020 om att påskynda förbättringen av det socialistiska marknadsekonomiska systemet i den nya eran bland annat upprepades att reformen av den socialistiska marknadsekonomin bör visa stor respekt för den allmänna regeln för marknadsekonomi, minimera

([11]) Se dom av den 21 juni 2023, Guangdong Haomei New Materials och Guangdong King Metal Light Alloy Technology/kommissionen, T-326/21, EU:T:2023:347, punkt 104.

statens direkta fördelning av marknadsresurser och direkta ingripande i mikroekonomisk verksamhet, fullt ut utnyttja marknadens avgörande roll i resursfördelningen och stärka statens roll när det gäller att på ett effektivt sätt åtgärda marknadsmisslyckanden.

(34) Detta argument måste avvisas. Begreppet socialistisk marknadsekonomi genomsyrar hela den rättsliga och ekonomiska strukturen i Kina och ger i praktiken kommunistpartiet ledarskap i alla väsentliga ekonomiska frågor, inbegripet kontroll över det finansiella systemet och kapitalresurser, utpekande av ekonomiska sektorer beroende på deras strategiska betydelse, kontroll av personalfrågor inbegripet alla viktiga utnämningar, samordning av den ekonomiska politiken genom ett formellt nätverk av partienheter/kommittéer inom statliga myndigheter och ekonomin osv. Lösryckta citat från utvalda policydokument kan inte ändra slutsatsen att partiet/staten helt dominerar landets ekonomi, vilket framgår inte bara av bevisningen i avsnitt 3.2.1 i förordningen om provisorisk tull, utan också av just de policydokument som hänvisar till respekt för marknadskrafterna samtidigt som de underordnar dem det kinesiska kommunistpartiets strategiska mål ([12]).

(35) För det tredje ifrågasatte Daxin, den kinesiska handelskammaren och GMIA kommissionens slutsats att den kinesiska ekonomin är föremål för en övergripande administrativ kontroll med hjälp av ett system för industriell planering. De exporterande producenterna hävdade att planerna endast är riktlinjer och inte har någon bindande verkan för de kinesiska företagen. I detta sammanhang tillade Daxin, den kinesiska handelskammaren och GMIA att det också fanns utvecklingsinitiativ inom EU och medlemsstaterna som liknar Kinas femårsplaner, såsom nya industriallianser inom EU och enorma statliga subventionsprogram.

(36) Som svar på argumentet om de kinesiska planeringsdokumentens karaktär påpekade kommissionen att den kinesiska ekonomin omfattas av en komplex väv av femårsplaner som styr de offentliga myndigheternas beslut på alla nivåer. I motsats till vad de exporterande producenterna hävdar anser kommissionen att femårsplanerna är bindande dokument. Detta framgår av den tillämpliga lagstiftning som avses i avsnitt 4.3 i rapporten och av själva planeringsdokumenten. Den 14:e nationella femårsplanen, till exempel, innehåller ett särskilt avsnitt om att förbättra mekanismen för genomförande av planeringen: ”När det gäller bindande indikatorer, större byggnadsprojekt och uppgifter inom offentliga tjänster, miljöskydd, säkerhet och andra områden som anges i denna plan är det nödvändigt att klargöra parternas ansvar och krav på tidsplaner, att anslå offentliga resurser, vägleda och kontrollera sociala resurser och säkerställa att de fullgörs som planerat. När det gäller de förväntade indikatorerna och uppgifterna på områdena industriell utveckling och strukturanpassning som anges i denna plan är det nödvändigt att främst förlita sig på marknadsaktörernas roll för att uppnå dem. Regeringar på alla nivåer måste skapa en gynnsam politisk miljö, en institutionell miljö och en rättslig miljö.” ([13])

(37) När det gäller Daxins, den kinesiska handelskammaren och GMIA:s hänvisning till liknande stödsystem som påstås finnas i EU och medlemsstaterna, noterade kommissionen, vilket också redan nämnts i avsnitt 3.2.1 i förordningen om provisorisk tull i skälen 47 och 121, att enligt artikel 2.6a b i grundförordningen ska den potentiella effekten av en eller flera av de snedvridande faktorer som anges i den bestämmelsen analyseras med avseende på priser och kostnader i exportlandet, eftersom kostnadsstrukturen och prisbildningsmekanismerna på andra marknader inte är relevanta i samband med detta förfarande. ([14]) Detta påstående avvisades därför.

(38) För det fjärde hävdade Daxin, den kinesiska handelskammaren och GMIA att inte alla producenter av elektrolytiska mangandioxider är statliga företag och att även om det finns vissa företag som är statsägda eller föremål för statliga investeringar, bevisar detta inte att regeringen ingriper i dessa företags verksamhet. De exporterande producenterna tillade vidare, med hänvisning till artikel 11 i den kinesiska bolagslagen, att kopplingar mellan det kinesiska kommunistpartiet och de berörda företagen inte nödvändigtvis är ett tecken på att regeringen kontrollerar ett företags verksamhet.

([12]) Se t.ex. kapitlen 2–3, 8–9 och 58–60 i den 14:e nationella femårsplanen.
([13]) Se kapitel 65 i den 14:e nationella femårsplanen.
([14]) Se dom av den 21 juni 2023, Guangdong Haomei New Materials och Guangdong King Metal Light Alloy Technology/kommissionen, T-326/21, EU:T:2023:347, punkt 107.

(39) Kommissionen erinrade om att enligt artikel 2.6a b i grundförordningen är det faktum att den berörda marknaden i betydande utsträckning betjänas av företag som är verksamma under exportlandets myndigheters ägande, kontroll eller politiska övervakning eller ledning en av de faktorer vars inverkan ska beaktas vid bedömningen av om det föreligger betydande snedvridningar. Även om de statsägda företagen inte dominerar inom en viss sektor är statligt ägande bara en av indikatorerna på betydande snedvridningar. Statligt ingripande kan mycket väl ta sig andra former – i linje med de indikatorer som anges i artikel 2.6a b i grundförordningen – vilket beskrivs i avsnitt 3.2.1 i förordningen om provisorisk tull. Även om relevansen av artikel 11 i den kinesiska bolagslagen inte är helt klar i detta sammanhang, påpekade kommissionen att även artikel 1 i nämnda bolagslag hänvisar till målet att skydda den sociala och ekonomiska ordningen och främja utvecklingen av den socialistiska marknadsekonomin. Detta argument avvisades därför.

(40) För det femte hävdade Daxin, den kinesiska handelskammaren och GMIA att kommissionen inte lagt fram tillräcklig bevisning för att motivera eventuella slutsatser om otillräcklig tillämpning av bolags-, egendoms- och konkursrätten i Kina. De exporterande producenterna hävdade särskilt att Kina regelbundet har övervakat genomförandet av konkursrätten, inbegripet prövningen av konkursärenden och förslag till ändringar, och därför inte har underlåtit att tillämpa och verkställa lagen på ett korrekt sätt. Daxin, den kinesiska handelskammaren och GMIA hävdade vidare att det inte har nämnts några exempel som visar att tillgången till kapital och investeringar är snedvriden. Daxin, den kinesiska handelskammaren och GMIA ifrågasatte dessutom kommissionens slutsats beträffande betydande snedvridningar i fråga om löner. De hävdade vidare att kommissionen inte hade genomfört en sektorsspecifik analys som visade att arbetstagarna inom sektorn för elektrolytiska mangandioxider skulle ha en utsatt anställningssituation och erhålla snedvridna löner.

(41) Dessa argument har inte kunnat godtas. När det gäller genomförandet av konkursrätten påpekade kommissionen att även om Kina kan ha genomfört vissa reformer av insolvensförfarandena tyder tillgänglig information på att det fortfarande finns statliga ingripanden och andra problem som pekar på en otillräcklig tillämpning av konkursrätten. Även om det jämförelsevis låga antalet insolvensfall i sig är ett tecken på att marknadskrafterna inte tillåts eliminera de icke livskraftiga ekonomiska aktörerna, är det pågående statliga ingripandet särskilt väl illustrerat av olika tolkningsåtgärder från Högsta folkdomstolen som betonar ekonomisk kontinuitet och social stabilitet som prioriteringar som domstolarna på lägre nivå bör ta hänsyn till i samband med konkursförfaranden.

(42) När det gäller snedvridningar av lönerna erinrade kommissionen om att lönerna i Kina, enligt avsnitt 3.2.1 i skäl 105 i förordningen om provisorisk tull, snedvrids bland annat av de begränsningar av rörligheten som beror på systemet för registrering av hushåll (hukou), samt av bristen på oberoende fackföreningar och bristen på kollektivförhandlingar. Det finns inga uppgifter i ärendet som gör det möjligt att med säkerhet fastställa att de inhemska lönekostnaderna för producenter av elektrolytiska mangandioxider, såsom Daxin och de producenter som företräds av den kinesiska handelskammaren eller GMIA, inte påverkades av dessa snedvridningar, och Daxin och de producenter som företräds av den kinesiska handelskammaren eller GMIA lade inte fram några bevis för att de snedvridningar som avses i avsnitt 3.2.1 i förordningen om provisorisk tull inte skulle påverka deras arbetskraftskostnader.

(43) Liknande iakttagelser gäller även för Kinas finansiella system. Såsom konstateras i avsnitt 3.2.1 i skäl 108 i förordningen om provisorisk tull styrs de kinesiska bankerna av offentliga riktlinjer när de beviljar tillgång till finansiering, även när det gäller riskbedömning av låntagare. Eftersom varken Daxin eller den kinesiska handelskammaren/GMIA har lämnat några ytterligare uppgifter som visar att de snedvridningar som beskrivs i avsnitt 3.2.1 i förordningen om provisorisk tull inte skulle påverka tillgången till kapital för producenter av elektrolytiska mangandioxider, måste detta argument avvisas.

(44) För det sjätte hävdade Daxin, den kinesiska handelskammaren och GMIA att kommissionens undersökningsmetod och resonemang måste uppfylla de normer som fastställs i de principer och den praxis som utvecklats inom WTO. De exporterande producenterna hävdade att kommissionen måste bära en större bevisbörda när det gäller fastställandet av en snedvridande marknad, särskilt när det gäller att förklara hur statliga befogenheter eller mandat leder till faktiska och påvisbara snedvridningar av produktionskostnaden.

(45) De argument som framfördes av Daxin, CCCMC och GMIA avvisades. Kommissionen anser att metoden enligt artikel 2.6a i grundförordningen är helt förenlig med Europeiska unionens skyldigheter enligt WTO och att de exporterande producenterna inte underbyggde vilka principer och vilken praxis som kommissionen skulle ha underlåtit att följa. Under alla omständigheter innehöll avsnitt 3.2.1 i förordningen om provisorisk tull en detaljerad förklaring av hur olika typer av snedvridningar – oavsett om de är övergripande och därför påverkar hela den kinesiska ekonomin eller specifikt förekommer inom sektorn för elektrolytiska mangandioxider – påverkar marknadens funktion och därmed också produktionskostnaderna för den undersökta produkten.

(46) Kommissionen avvisade följaktligen argumenten från Daxin, den kinesiska handelskammaren och GMIA.

(47) Xiangtan hävdade för det första att kommissionen fortfarande inte hade lämnat några ytterligare uppgifter om den exakta rättsliga grunden för sitt resonemang om huruvida artikel 2.6a i grundförordningen är förenlig med WTO-avtalen – inbegripet Kinas protokoll om anslutning till WTO och antidumpningsavtalet – samt med tvistlösningsorganets beslut, särskilt DS473. Enligt Xiangtan hade kommissionen enbart upprepat att artikel 2.6a i grundförordningen är helt i linje med EU:s skyldigheter enligt WTO-lagstiftningen, vilket inte klargjorde frågan ytterligare. Med hänvisning till DS473 hävdade Xiangtan vidare att kommissionen inte hade rätt att bortse från Xiangtans kostnader eller priser på grundval av den påstådda förekomsten av betydande snedvridningar, eftersom förekomsten av sådana snedvridningar i alla händelser inte utgör en tillräcklig grund för att dra slutsatsen att producentens bokföring inte på ett rimligt sätt återspeglar råvarukostnaderna i samband med produktion och försäljning av den berörda produkten. Slutligen hävdade Xiangtan att kommissionen inte i tillräcklig utsträckning hade motiverat tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen i den aktuella undersökningen.

(48) Kommissionen var av annan åsikt. När det gäller Xiangtans argument om att artikel 2.6a i grundförordningen skulle vara oförenlig med WTO-lagstiftningen, särskilt bestämmelserna i artiklarna 2.2 och 2.2.1.1 i antidumpningsavtalet, samt slutsatserna i DS473, upprepade kommissionen sin ståndpunkt i den första noteringen att artikel 2.6a i grundförordningen är helt i linje med EU:s skyldigheter enligt WTO-lagstiftningen, särskilt bestämmelserna i antidumpningsavtalet. När det gäller DS473 påminde kommissionen dessutom om att detta fall inte gällde tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen, utan av en särskild bestämmelse i artikel 2.5 i grundförordningen. Xiangtans argument om att bevisbördan vilar på kommissionen är ogrundat. Kommissionen erinrade om att WTO-lagstiftningen, såsom den tolkats av överprövningsorganet i DS473, tillåter användning av uppgifter från ett tredjeland, vederbörligen justerade när en sådan justering är nödvändig och underbyggd. Kommissionen konstaterade att förekomsten av betydande snedvridningar som ger upphov till tillämpning av artikel 2.6a i grundförordningen fastställs på landsomfattande nivå och, om de fastställs, gör att kostnader och priser i exportlandet inte lämpar sig för att konstruera normalvärdet. Under dessa omständigheter ska enligt artikel 2.6a i grundförordningen produktions- och försäljningskostnaderna konstrueras på grundval av icke snedvridna priser eller referensvärden, inbegripet sådana som gäller i ett lämpligt representativt land vars utvecklingsnivå är jämförbar med den i exportlandet. Vidare föreskrivs i samma bestämmelse i grundförordningen att inhemska kostnader får användas om det fastställs att de inte påverkas av betydande snedvridningar. I den aktuella undersökningen påvisade kommissionen förekomsten av snedvridningar inom industrin för elektrolytiska mangandioxider i avsnitt 3.2.1 i förordningen om provisorisk tull, medan inga inhemska kostnader har fastställts vara icke snedvridna på grundval av korrekt och lämplig bevisning i fallet med Xiangtan.

(49) För det andra hävdade Xiangtan att det inte förekommer någon betydande snedvridning inom sektorn för elektrolytiska mangandioxider i Kina, av följande skäl: i) även om Xiangtan är ett statsägt företag med en ägarandel på 40 %, innebär statens ägarandel inte nödvändigtvis att staten ingriper i företagets affärsverksamhet; inte heller det faktum att företagets ordförande och styrelsens sekreterare samtidigt innehar poster inom den kinesiska centralbanken, ii) företaget är noterat på börsen och omfattas därmed av marknadsorienterade moderna regler för företagsstyrning och börsnoteringskrav, iii) kommissionen lyckades inte visa att de påstådda övergripande ingripandena från den kinesiska regeringens sida leder till betydande snedvridningar av produktionsfaktorerna och följaktligen kostnaderna för och priset på Xiangtans verksamhet.

(50) Dessa argument har inte kunnat godtas. När det gäller statligt ingripande erinrade kommissionen för det första om att enligt artikel 2.6a b i grundförordningen är det faktum att den berörda marknaden i betydande utsträckning betjänas av företag som är verksamma under exportlandets myndigheters ägande, kontroll eller politiska övervakning eller ledning en av de faktorer vars inverkan ska beaktas vid bedömningen av om det föreligger betydande snedvridningar. Även om de statsägda företagen inte dominerar inom en viss sektor är statligt ägande

bara en av indikatorerna på betydande snedvridningar. Statliga ingripanden kan mycket väl ta sig andra former – i linje med de indikatorer som anges i artikel 2.6a b i grundförordningen – vilka beskrivs i avsnitt 3.2.1 i förordningen om provisorisk tull. Enligt artikel 2.6a b andra strecksatsen är en faktor som är relevant för bedömningen av om det förekommer betydande snedvridningar i ett land den statliga närvaron i företag som ger staten möjlighet att påverka priser eller kostnader. Partimedlemmarnas inblandning i Xiangtans ledningsstrukturer är en tydlig indikator på att företaget inte är oberoende av staten och kan antas agera i enlighet med kommunistpartiets politik snarare än marknadskrafterna, oavsett om staten direkt fastställer priserna på de varor som säljs eller om företagets kopplingar till kommunistpartiet kan påverka varornas kostnader och priser mer indirekt, till exempel genom mer gynnsam behandling och stöd från myndigheterna.

(51) För det andra kunde Xiangtans argument inte godtas när det gäller den påstådda avsaknaden av betydande snedvridningar trots befintliga statliga ingripanden. Xiangtan lämnade inga uppgifter som skulle kunna ifrågasätta kommissionens synpunkter (se skälen 87–100 i förordningen om provisorisk tull) om att industrin för elektrolytiska mangandioxider anses vara en främjad industri och därför föremål för snedvridande statligt stöd. Detsamma gäller snedvridningarna i fråga om insatsvaror som är nödvändiga för tillverkningen av den undersökta produkten (se särskilt skälen 83, 85 och 106 i förordningen om provisorisk tull). För det tredje, när det gäller Xiangtans påstående att det är ett privatägt företag med en modern företagsstyrning, har kommissionen i avsnitt 3.2.1 i förordningen om provisorisk tull beskrivit de betydande statliga ingripanden i Kina som leder till snedvridning som omöjliggör effektiv resursfördelning enligt marknadsprinciperna. Dessa snedvridningar påverkar näringsidkarna, oavsett ägarförhållanden eller ledningsformer.

(52) Mot bakgrund av ovanstående avvisades Xiangtans argument.

3.2.2. *Representativt land*

(53) I förordningen om provisorisk tull valde kommissionen Colombia som representativt land och använde de finansiella uppgifterna för företaget Quimpac de Colombia för det konstruerade normalvärdet i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen. Detaljerna i den metod som användes för urvalet fastställdes i den första och andra noteringen som tillställdes parterna i de offentliga ärendehandlingarna den 12 juni 2023 respektive den 4 juli 2023 (*första noteringen* och *andra noteringen*).

(54) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull upprepade Xiangtan påståendet att Colombia inte var ett lämpligt representativt land, på grundval av samma argument som redan lagts fram i skälen 144 och 145 i förordningen om provisorisk tull.

(55) Kommissionen har redan tagit upp synpunkterna i skälen 147 och 148 i förordningen om provisorisk tull. Xiangtan lämnade inte heller några nya uppgifter eller föreslog något alternativt representativt land. Påståendet avvisades därför.

(56) Daxin, den kinesiska handelskammaren och GMIA upprepade återigen att energipriset i Colombia påverkades av flera faktorer och skilde sig avsevärt även mellan olika länder med en liknande ekonomisk utvecklingsnivå som den i Kina. Som ett alternativ hävdade den kinesiska handelskammaren, GMIA och Daxin att kommissionen borde använda de kinesiska exportörernas egna uppgifter. Detta påstående hade redan behandlats och avvisats i skälen 151 och 152 i förordningen om provisorisk tull.

3.2.3. *Källor för att fastställa icke snedvridna kostnader för olika produktionsfaktorer*

Manganmalm

(57) Enligt Xiangtan borde kommissionen använda den faktiska kostnaden för både inhemsk och importerad manganmalm i stället för att tillämpa riktpriserna. Xiangtan stödde detta påstående på den lägre manganhalten i den lokalt brutna malmen, vilket påstods leda till att denna lokala malm inte påverkas av snedvridningarna. När det gäller importerad malm hävdade Xiangtan att referensvärdet inte borde ha tillämpats, eftersom mangankoncentrationen, inspektionsrapporterna och informationen om ursprunget var tillgängliga.

(58) Kommissionen avvisade båda påståendena. Xiangtan förklarade inte på vilket sätt snedvridningarna inte skulle gälla även för den inhemska manganmalmen med lägre koncentrationer, som används tillsammans med den importerade malmen med högre koncentrationer i produktionsprocessen för elektrolytiska mangandioxider.

(59) Anledningen till att kommissionen tillämpade referensvärden för de importerade malmerna var att ingen av producenterna lämnade korrekt och lämplig bevisning som visade att det inte förekom några snedvridningar. Detta berodde främst på att alla malminköp gjordes genom en kinesisk mellanhand, oavsett om mellanhanden befann sig i Kina eller någon annanstans.

(60) Xiangtan upprepade påståendet att den metod som kommissionen använt för att beräkna referensvärdet för manganmalm inte var lämplig och föreslog återigen att man skulle använda en av de två alternativa metoder som man lämnat i sina synpunkter på den andra noteringen om produktionsfaktorer. Kommissionen har redan behandlat detta påstående i skälen 170 och 171 i förordningen om provisorisk tull. Xiangtan lade inte fram några nya fakta, något resonemang eller någon gångbar alternativ metod för att på ett tillförlitligt sätt fastställa en prisskillnad som härrör från den olika koncentrationen av mangan i malmen.

(61) Även den kinesiska handelskammaren, GMIA och Daxin ifrågasatte återigen att det referensvärde som kommissionen antagit avsåg malm med en betydligt högre koncentration av mangan jämfört med den lokalt framställda manganmalmen och att kommissionen borde justera referensvärdet så att det återspeglade de kinesiska exportörernas kostnader.

(62) Kommissionen analyserade noggrant alla källor som de berörda parterna tillhandahållit, inklusive uppgifter från de kinesiska plattformarna Asian Metal och ferroalloynet.com. Denna analys visade att det inte gick att fastställa någon konsekvent prisskillnad baserad på manganhalten. Tvärtom visade uppgifter från fastmarkets.com att två malmkoncentrationer på 37 % och 44 % uppvisade inkonsekventa prisskillnader, eftersom enhetspriset per ton för den högre koncentrationen under vissa månader var ännu lägre än för den lägre koncentrationen. Detsamma gällde för uppgifterna från Asian Metal, som visade att priset per ton för malm med en koncentration på 13 % under vissa månader var högre än priset per ton för malm med en koncentration på 37 %. Dessa undersökningsresultat visade tydligt att det inte fanns något konsekvent samband mellan manganhalt och prissättning. Följaktligen bekräftades det preliminära referensvärdet för manganmalm och påståendet avvisades.

(63) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Xiangtan sina två påståenden gällande manganmalm. För det första hävdade Xiangtan att kommissionen borde använda den faktiska kostnaden för inhemsk manganmalm i stället för att tillämpa referenspriserna. För det andra upprepade Xiangtan att kommissionen beräknade referenspriserna för manganmalm inkorrekt.

(64) När det gäller det första påståendet förklarade kommissionen redan i förordningen om provisorisk tull varför den ersatte den faktiska kostnaden för manganmalm med ursprung i Kina med referensvärdena. I avsaknad av nya fakta avvisades därför detta påstående.

(65) I det andra påståendet om referensvärdet för manganmalm hävdade Xiangtan att det finns ett konsekvent mönster för prisskillnaden per ton per enhet mellan referensvärdena för högre och lägre malmkoncentration, utan att lämna några detaljer eller någon bevisning för vad denna påstått konsekventa prisskillnad skulle vara, och inte heller hur denna prisskillnad skulle vara tillämplig på andra (lägre) koncentrationer av manganmalm som används av de kinesiska producenterna. Kommissionen avvisade detta påstående.

(66) Xiangtan hävdade vidare att kommissionens framläggande av det faktum att priset per ton per enhet för den högre malmkoncentrationen i vissa fall var lägre än priset för den lägre malmkoncentrationen var felaktigt i sak. Kommissionen höll inte med om detta påstående, eftersom priset i amerikanska dollar per ton per enhet på MB-MNO-0003 37 % cif Tianjin exempelvis under nästan hela perioden i maj 2020 var högre än priset på MB-MNO-0001 44 % cif Tianjin. ([15]) Såsom redan förklarats i skäl 62 finns det ingen konsekvent prisskillnad mellan priset på manganmalmen och dess mangankoncentration. Även om det skulle konstateras att det fanns en konsekvent skillnad skulle skillnaden mellan koncentrationerna på 37 % och 44 % ändå inte kunna tillämpas på lokala kinesiska malmer med betydligt lägre koncentrationer och för vilka det inte fanns något referensvärde. Kommissionen bekräftade därför metoden för beräkning av referensvärdet för mangan och avvisade detta

([15]) Villkoren för användning av databasen Fastmarkets.com gjorde det inte möjligt för kommissionen att visa månads- eller veckovisa datautdrag för berörda parter där denna prisskillnad var märkbar. Parterna har också möjlighet att kontrollera att kommissionens uppgifter är korrekta genom att själva betala för att få tillgång till denna databas.

påstående. Xiangtan identifierade ett skrivfel i den formel som användes för att beräkna priset för en av de manganmalmer som användes. En felaktig mangankoncentration i malmen tillämpades på riktpriset. Kommissionen godtog detta påstående och rättade till felet.

(67) Xiangtan hävdade att kommissionens justeringsfaktor för halten av mangan med valens 2+ hade tillämpats felaktigt. Kommissionen godtog påståendet och korrigerade denna justering.

(68) Xiangtan ifrågasatte den justering som kommissionen tillämpade på en typ av manganpulver. Kommissionen godtog detta och korrigerade justeringsbeloppet.

Andra råvaror och förnödenheter

(69) Tosoh hävdade att kommissionen borde ha använt Malaysia i stället för Turkiet som källa till importpriserna för de fem andra produktionsfaktorerna än manganmalm, eftersom importpriserna för kolprodukter till Turkiet var onormalt låga under undersökningsperioden på grund av den omfattande importen från Ryssland. Kommissionen behandlade detta påstående redan i skäl 143 i förordningen om provisorisk tull och valde Brasilien för att fastställa den icke snedvridna kostnaden för bituminös stenkol och antracitkol.

(70) Autlan begärde att kommissionen skulle använda importprisuppgifter från Malaysia för att beräkna icke snedvridna referensvärden för de fem insatsvarorna. Kommissionen noterade att endast för en av de fem produktionsfaktorerna, nämligen brunkol, var de genomsnittliga sammanlagda importvolymerna högre än i Turkiet eller Brasilien, och därför var valet av Malaysia inte motiverat. Påståendet avvisades.

(71) Xiangtan ifrågasatte den metod som använts för att fastställa priserna för två typer av kol. Xiangtan uppmanade kommissionen att använda den colombianska exportstatistiken för bituminös stenkol. För att utveckla sitt argument hävdade Xiangtan att orsaken till den låga importen till Colombia kunde vara den rikliga tillgången i landet. Xiangtan uppmanade vidare kommissionen att använda statistiken över importen till Turkiet utan att utesluta importen från Ryssland på grund av att kommissionen inte i tillräcklig utsträckning hade visat att det fanns några snedvridningar i Ryssland som kunde orsaka de onormalt låga priserna och gav också exempel på vissa produkter som från vissa länder importerades till lägre priser än från Ryssland.

(72) Kommissionen förklarade tillvägagångssättet i skälen 142 och 143 i förordningen om provisorisk tull. Vid fastställandet av referensvärdena förlitar sig kommissionen inte på exportpriserna, eftersom de per definition är mindre tillförlitliga än importstatistiken. Detta är en allmänt vedertagen uppfattning som grundar sig på olika skäl, t.ex. att tullmyndigheterna vanligtvis har mer resurser och metoder för att bedöma och kontrollera importuppgifter jämfört med exportuppgifter. Den importdokumentation som krävs är i allmänhet mer grundlig, och varor som importeras är föremål för tullkontroller och verifieringar. Dessutom rapporteras exportuppgifterna vanligtvis som fob (jämfört med cif för import), vilket kommissionen anser vara en representativ nivå att använda som referensvärde. Detta påstående avvisades därför.

(73) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Xiangtan samma påstående som gjordes i det preliminära skedet att kommissionen borde använda Colombias exportstatistik för att fastställa referenspriset på bituminöst kol. Inga nya argument lades fram. Kommissionen förklarar redan i föregående skäl varför den ansåg att importpriserna var mer tillförlitliga än exportpriserna och avvisade därför påståendet.

(74) När det gäller snedvridningarna i Ryssland noterade kommissionen att bevisningen för att de ryska kolproducenterna sålde till stora rabatter efter unionens sanktioner mot import som trädde i kraft i augusti 2022 var fullt tillgänglig i de offentliga ärendehandlingarna och att Xiangtan inte ifrågasatte den. Kommissionen avvisade därför detta påstående och bekräftade sin metod för att fastställa kolpriserna.

(75) Guiliu begärde att kommissionen skulle ändra HS-numret för en av deras produktionsfaktorer, från HS-nummer 2701 12 (bituminös stenkol) till HS-nummer 2702 10 (brunkol) och ändra referensvärdet i enlighet med detta. Guiliu hävdade att HS-numret 2701 12 enligt Harmoniserade systemets nomenklatur avsåg bituminös stenkol, som måste ha ett värmevärde på minst 5 833 kcal/kg, medan den kol som de använde låg under denna gräns. Till stöd för sin begäran tillhandahöll Guiliu testresultat för partier av kol som uppvisade ett värmevärde under den gräns som anges ovan. Klassificeringen enligt HS-nummer 2701 12 tillhandahölls av Guiliu i deras svar på frågeformuläret och ifrågasattes inte under kontrollförfarandet. Kommissionen ansåg att begäran inte kunde godtas, eftersom den inkom först efter de provisoriska åtgärderna och kommissionen inte hade möjlighet att kontrollera den nya bevisning som lämnats vad gäller värmevärdena för kol som påstods användas av Guiliu.

(76) I den första och den andra noteringen och i förordningen om provisorisk tull angavs en av produktionsfaktorerna, svavelkis, enligt HS-nummer 2601 11. Efter ytterligare undersökningar konstaterade kommissionen att den svavelkis som de exporterande producenterna använde var orostad svavelkis och borde klassificeras enligt ett annat nummer, nämligen HS-nummer 2502 00. Kommissionen fick bekräftelse från de exporterande producenterna om vilken typ av råvara som använts, huruvida det rörde sig om rostad eller orostad svavelkis, och om vilket KN-nummer som skulle användas. Kommissionen ändrade följaktligen referensvärdet för att fastställa det icke snedvridna priset för svavelkis. Eftersom inget av de länder som användes för andra faktorer i detta fall (Colombia, Turkiet och Brasilien) hade representativa importkvantiteter av svavelkis (den sammanlagda importen till dessa länder varierar mellan 0 och 3 % av svavelkisförbrukningen hos de kinesiska exporterande producenter som ingick i urvalet), sökte kommissionen efter ett alternativt land på förteckningen över länder med en nivå av ekonomisk utveckling som är jämförbar med Kinas och drog slutsatsen att Thailand var en lämplig alternativ källa till importpriser för orostad svavelkis eftersom importkvantiteterna var betydligt högre (motsvarande 23 % av den sammanlagda svavelkisförbrukningen hos de kinesiska exporterande producenter som ingick i urvalet).

(77) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Xiangtan att kommissionen borde förlita sig på det turkiska exportpriset på orostad svavelkis för att fastställa referensvärdet, eftersom Turkiet var det största exportlandet för denna råvara. Kommissionen avvisade påståendena av de skäl som anges i skäl 72 i denna förordning.

(78) Daxin hävdade att det skulle vara oförenligt med tidigare praxis att fastställa referensvärdet för ånga med hjälp av de andra exporterande producenter som ingick i urvalet och att kommissionen i stället borde använda referensvärdet för vatten. Kommissionen ansåg att det inte skulle vara lämpligt att använda referensvärdet för vatten, eftersom andra faktorer med betydligt större inverkan på det slutliga priset, såsom energi- och arbetskraftskostnader, behövdes vid produktion av ånga. Kommissionen beräknade ett genomsnitt av förbrukningen av de insatsvaror som användes av de andra exporterande producenter som ingick i urvalet och som själva producerade ånga, och tillämpade referensvärden på den genomsnittliga förbrukningen av varje insatsvara för att fastställa priset på ånga. Daxin lade inte fram någon alternativ metod för att beräkna priset på ånga och påståendet avvisades därför.

(79) Daxin hävdade också att kommissionens beslut att använda malnings-/bearbetningskostnaden för andra exporterande producenter som ingick i urvalet för att justera referensvärdet för manganmalm inte var motiverat, eftersom kostnaden var orimligt hög. Daxin lade inte fram någon bevisning till stöd för detta påstående och föreslog inte heller något alternativ. Påståendet avvisades därför.

Elektricitet

(80) Xiangtan ifrågasatte kommissionens beslut att ändra uppgiftskällan för fastställandet av referensvärdet för elektricitet från Enel S.A., som ursprungligen föreslogs i den första och andra noteringen, till Emcali, energileverantören i regionen Cali, där företaget Quimpac är beläget. För det första hävdade Xiangtan att eftersom Quimpac inte var en producent av elektrolytiska mangandioxider var deras belägenhet irrelevant. För det andra hävdade Xiangtan att Emcalis tariffer inte omfattade en tariff för industriell användning. Kommissionen avvisade båda argumenten. Quimpac valdes ut som referensföretag eftersom det använder samma elektrolysprocess som en producent av elektrolytiska mangandioxider, vilket gör det till en lämplig representant för att förstå kostnadsstrukturen för en producent av elektrolytiska mangandioxider i fråga om energiförsörjning. När det gäller de energitariffer som tillämpas är de priser som offentliggörs i Emcalis prislista, som är tillgänglig för alla berörda parter, tillämpliga på

både kommersiella och industriella användare. Detta tillvägagångssätt stöds ytterligare av användningen av mycket höga spänningsnivåer (kategori 3), som ligger utanför ramarna för vanliga bostäder eller allmän kommersiell verksamhet och är ett tecken på en betydande industriell elförbrukning. Kommissionens beslut att tillämpa den högsta tillgängliga kategorin av spänningsnivåer grundar sig på resonemanget att den ger en korrekt bild av en industriell användare som förbrukar stora mängder el i sina produktionsprocesser.

Tillverkningsomkostnader, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst

(81) Xiangtan ifrågasatte användningen av Quimpac de Colombias försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för att konstruera normalvärdet på tre grunder. För det första hävdade Xiangtan att Quimpacs finansiella resultat inte utgjorde en fullgod approximation för produktionen av elektrolytiska mangandioxider. För det andra hävdade Xiangtan att vinstnivån var högre än vad som normalt kunde uppnås av en producent av elektrolytiska mangandioxider och föreslog att man skulle använda unionsproducenternas eller Tosoh Japans vinster. För det tredje hävdade Xiangtan att inga detaljerade finansiella uppgifter fanns tillgängliga för företaget och att poster som fraktkostnader, förpackningskostnader, andra kostnader eller FoU-kostnader därför inte kunde kontrolleras och att det därmed inte kunde säkerställas att det inte förekom dubbelräkning när prisjämförelsen gjordes.

(82) Kommissionen avvisade de framlagda argumenten av följande skäl: För det första kunde Xiangtan inte visa varför de produkter som Quimpac tillverkar (klor-sodaprodukter) inte skulle göra dem till ett fullgott substitut för producenterna av elektrolytiska mangandioxider. Xiangtan bestrider inte att Quimpac använder jämförbara anläggningstillgångar (elektrolysanläggning) och har en hög elförbrukning. För det andra beskrevs resonemanget bakom valet av Quimpac tillsammans med en beskrivning av processen i vederbörlig ordning i förordningen om provisorisk tull (avsnitt 3.2.2.4). Kommissionen kan därför varken använda de finansiella resultaten för unionsindustrin och det japanska företaget för att beräkna normalvärdet eller för att jämföra det med de finansiella resultaten för de utvalda företagen. För det tredje anser kommissionen, trots begränsningarna i de uppgifter som finns tillgängliga för Quimpac, att dessa uppgifter, i avsaknad av mer detaljerade årsredovisningar, ger en rimligt tillförlitlig bild av företagets försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst. Slutligen har Xiangtan inte lagt fram något alternativ. Påståendena avvisades därför.

3.2.4. *Andra synpunkter*

(83) Xiangtan, Daxin, den kinesiska handelskammaren och GMIA hävdade att dumpningsmarginalen borde beräknas med hjälp av exportpriset och normalvärdet utan mervärdesskatt. Undersökningen visade att de exporterande producenter som exporterade elektrolytiska mangandioxider inte var berättigade till återbetalning av mervärdesskatt enligt den kinesiska politiken för återbetalning av mervärdesskatt vid export. Detta innebar att producenter av elektrolytiska mangandioxider ådrog sig en extra kostnad när de exporterade. Kommissionen gjorde därför en justering av normalvärdet i enlighet med artikel 2.10 b i grundförordningen för att återspegla den totala kostnad som uppstått till följd av den antagna ordningen för mervärdesskatt.

(84) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Daxin samma påstående som gjordes i det preliminära skedet att det inte behövde göras någon justering av normalvärdet för mervärdesskatt eftersom Daxin sålde till unionen via inhemska handlare och därför inte ådrog sig några ytterligare kostnader vid export. Kommissionen noterade att det vid tillämpningen av artikel 2.10 b inte var relevant om Daxin exporterade direkt till unionen eller via en handlare i Kina. Justeringen av normalvärdet enligt artikel 2.10 b var fortfarande motiverad eftersom återbetalning av mervärdesskatt på exportförsäljning av elektrolytiska mangandioxider inte var tillämplig. Påståendet avvisades därför. Xiangtan invände mot den metod som kommissionen tillämpat för att extrapolera kostnaden för förbrukningsvaror och tillverkningsomkostnader som en procentandel av råvarukostnaden respektive den direkta kostnaden. Samma kommentar lämnades beträffande extrapoleringen av transportkostnaderna som en procentandel av råvarukostnaderna. Xiangtan hävdade att de var fristående kostnadsposter som inte på något sätt var kopplade till värdet av insatsvarorna, och att kommissionen antingen borde fastställa lämpliga referensvärden åtskilda från andra insatsvaror eller använda de exporterande producenternas faktiska kostnader.

(85) Kommissionen noterade att det, när förekomsten av en betydande snedvridning hade fastställts i enlighet med artikel 2.6a b i grundförordningen, inte skulle vara lämpligt att använda faktiska kostnader, såvida det inte på grundval av korrekt och lämplig bevisning hade fastställts att dessa inte var snedvridna. Detta var inte fallet, eftersom ingen sådan bevisning lades fram. Eftersom kommissionen ansåg att dessa var snedvridna måste lämpliga referensvärden hittas. När det inte går att hitta lämpliga referensvärden för en kostnad fastställer kommissionen dem i förhållande till den kostnadsgrupp de hänför sig till (vare sig det utgör kostnaden för alla råvaror eller tillverkningskostnaderna). När de icke snedvridna kostnaderna för råvaror eller tillverkningskostnader har fastställts kommer kommissionen att tillämpa referensvärdet för att uppskatta de icke snedvridna kostnaderna i fråga och på så sätt bevara den exporterande producentens kostnadsstruktur. Xiangtan kunde inte lägga fram ett rimligare alternativ till denna metod.

(86) Xiangtan ifrågasatte att kommissionen för beräkningen av dumpningsmarginalen använde en tabell över produktionskostnader per produkttyp baserad på ett årligt genomsnitt i stället för den ursprungligen inlämnade tabellen över produktionskostnader per produkttyp baserad på månatliga kostnadsredovisningar, utan att förklara skälen till sitt beslut. Enligt Xiangtans uppfattning var detta inte förenligt med artikel 2.5 i grundförordningen, enligt vilken kostnaderna normalt bör beräknas på grundval av bokföringen för den part som är föremål för undersökningen. Eftersom kommissionen använder ett årligt genomsnittligt normalvärde i sina undersökningar, ansåg kommissionen det lämpligt att använda årligen uppkomna kostnader, vilket möjliggör en direkt kontroll mot företagets årligen reviderade årsredovisningar, vilket ökar de använda uppgifternas tillförlitlighet och insyn. Dessutom beräknades det årliga genomsnittsvärdet på grundval av Xiangtans bokföring, vilket innebär att artikel 2.5 inte överträtts. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(87) Autlan begärde att kommissionen i sitt slutliga beslut skulle vidta lämpliga åtgärder mot en producent av elektrolytiska mangandioxider som ägs av South Manganese Group, samma koncern som Daxin tillhörde, för att förhindra potentiell handel som leds om till andra företag. Kommissionen noterade att endast producenter som exporterade under undersökningsperioden förtecknas i denna förordnings normativa del om de gav sig till känna under undersökningen. Företaget i fråga exporterade inte till unionen under undersökningsperioden och kan därför inte förtecknas i förordningen. Följaktligen avslogs begäran.

3.3. **Exportpris**

(88) Xiangtan invände mot den metod som kommissionen använde för att korrigera den sjöfraktkostnad som användes för att konstruera cif-värdet. Kommissionen använde fraktsatserna för fem månader då Xiangtan faktiskt betalade fraktkostnaden för cif- och dap-försäljning och offerter från andra exportörer som ingick i urvalet för de återstående sju månaderna. Därefter beräknade kommissionen ett årligt genomsnitt för att konstruera cif-värdet för försäljning där ingen sjöfrakt förekommit. Xiangtan hävdade att det inte var lämpligt att använda det årliga genomsnittet av sjöfraktpriserna eftersom detta inte tog hänsyn till de betydande fluktuationerna i sjöfrakt under 2022, som hade en betydande inverkan på cif-värdet från månad till månad. Kommissionen godtog påståendet och använde månatliga sjöfraktsatser för att konstruera cif-värdet.

(89) Xiangtan hävdade vidare att kommissionen hade beräknat sjöförsäkringen på grundval av en procentandel av fakturavärdet, i stället för på grundval av den försäkringskostnad som företaget faktiskt hade betalat under undersökningsperioden. Kommissionen godtog detta påstående och korrigerade beräkningen i enlighet med detta.

(90) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter noterade Xiangtan att kommissionen, samtidigt som den godtog att beräkna sjöförsäkringspremien på grundval av den försäkringskostnad som faktiskt betalats av företaget, tillämpade en felaktig formel i beräkningen eftersom den inte inkluderade den typiska 1,1-spridningen som försäkringsbolagen använder för att fastställa sjöförsäkringsavgiften. Kommissionen drog slutsatsen att genomförandet av denna icke-väsentliga korrigering inte skulle påverka vare sig skadan eller dumpningsmarginalen. Detta påstående avvisades därför.

(91) Efter offentliggörandet av de provisoriska åtgärderna lämnade Daxin ytterligare uppgifter om exportpriserna för den icke-närstående handlare som sålde elektrolytiska mangandioxider till sin kund i unionen och begärde att kommissionen skulle använda dessa exportuppgifter för att beräkna priset cif vid unionens gräns.

(92) Autlan reagerade på att Daxins icke-närstående handlare skickat in frågeformuläret och hävdade att det inkommit flera månader efter den tidsfrist som anges i avsnitt 5.3 i tillkännagivandet om inledande.

(93) Daxin hävdade att enligt tillkännagivandet om inledande kunde berörda parter lämna nya faktauppgifter före utgången av tidsfristen för att lämna synpunkter på utlämnandet av de preliminära undersökningsresultaten och ansåg därför att denna nya bevisning var godtagbar.

(94) Kommissionen noterade att den icke-närstående handlaren inte hade samarbetat i undersökningen och att kommissionen därför inte kunde kontrollera uppgifterna inom tidsfristen för undersökningen. Påståendet avvisades därför.

(95) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Daxin samma påstående som gjordes i det preliminära skedet att kommissionen borde använda den icke-närstående handlarens exportpris för att beräkna skademarginalen utan att lägga fram några ytterligare argument. Detta påstående avvisades av de orsaker som förklaras i skäl 94.

3.4. **Jämförelse**

(96) Autlan hävdade att de kinesiska exporterande producenterna använder sig av riktad dumpning och begärde att kommissionen skulle ta upp denna fråga. Kommissionen analyserade situationen och drog slutsatsen att det inte fanns någon bevisning för riktad dumpning i ärendehandlingarna. Prisförändringarna under undersökningsperioden överensstämde med marknadsutvecklingen och förändringarna i råvarupriserna och andra priser. Analysen av de särskilda exporterande producenternas försäljning till de olika regionerna visade inte heller på några betydande prisskillnader och tydde därför inte på någon riktad dumpning. Påståendet avvisades därför.

3.5. **Dumpningsmarginaler**

(97) Till följd av påståenden från berörda parter enligt ovan reviderade kommissionen dumpningsmarginalerna.

(98) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av kostnad, försäkring och frakt (cif) vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal (%)
Xiangtan	47,2
Guiliu	62,9
Daxin	18,3
Övriga samarbetsvilliga företag	47,4
Alla övriga företag	100,9

4. **SKADA**

4.1. **Definition av unionsindustrin och unionens produktion**

(99) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande fastställandet av unionsindustrin och unionens produktion bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 204–206 i förordningen om provisorisk tull.

4.2. **Förbrukning i unionen**

(100) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande förbrukningen i unionen bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 207–209 i förordningen om provisorisk tull.

4.3. **Import från det berörda landet**

(101) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande importen från det berörda landet bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 210–214 i förordningen om provisorisk tull.

4.3.1. *Priser på importen från det berörda landet, prisunderskridande och förhindrade prisökningar som annars skulle ha ägt rum*

(102) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande priset på importen från det berörda landet, prisunderskridandet eller prisöverskridandet bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 215–221 i förordningen om provisorisk tull.

4.4. **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.4.1. *Allmänna kommentarer*

(103) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 222–225 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2. *Makroekonomiska indikatorer*

4.4.2.1. Tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

(104) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 226–228 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.2. Försäljningsvolym och marknadsandel

(105) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande försäljningsvolym och marknadsandel bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 229–231 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.3. Tillväxt

(106) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande tillväxt bekräftade kommissionen sina slutsatser i skäl 232 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.4. Sysselsättning och produktivitet

(107) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande sysselsättning och produktivitet bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 233–235 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.5. Dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning

(108) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 236–237 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3. *Mikroekonomiska indikatorer*

4.4.3.1. Priser och faktorer som påverkar priserna

(109) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande priser och faktorer som påverkar priserna bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 238–241 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3.2. Arbetskraftskostnader

(110) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande arbetskraftskostnad bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 242–243 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3.3. Lagerhållning

(111) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande lagerhållning bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 244–245 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3.4. Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

(112) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 246–251 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.4. *Slutsats om skada*

(113) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ifrågasatte de kinesiska exporterande producenter som ingick i urvalet, den kinesiska handelskammaren och GMIA den konstaterade skadan för unionsindustrin i form av pristryck till följd av de betydande kvantiteterna lågprisimport från Kina, särskilt under andra hälften av skadeundersökningsperioden (2021 – undersökningsperioden), av följande skäl:

— Det genomsnittliga kinesiska priset ökade mer än unionsindustrins pris under undersökningsperioden.

— Prisskillnaden mellan importen från Kina och unionsindustrins pris var mindre under undersökningsperioden än under 2019 ([16]), då unionsindustrins lönsamhet var god ([17]).

— De ökade produktionskostnaderna för unionsproducenterna orsakades av energikrisen 2021 och av störningar i leveranskedjan och produktionen till följd av de restriktiva åtgärder som införts av regeringar i hela Europa på grund av covid-19-pandemin (2020 till mitten av 2022), vilket påverkade de finansiella resultaten för företag inom de flesta europeiska industrier.

(114) Undersökningen visade att unionsindustrins försäljning minskade med [7–8,5] miljoner kg från 2019 till undersökningsperioden. Dessa minskade försäljningsvolymer tillsammans med de pressade priserna var till skada för den kapitalintensiva industrin för elektrolytiska mangandioxider, som har höga fasta kostnader. Skillnaden mellan det genomsnittliga importpriset från Kina och unionsindustrins pris hade, trots att den var högre 2019, en mycket lägre inverkan på lönsamheten, eftersom unionsindustrin sålde [7–8,5] miljoner kg mer elektrolytisk mangandioxid 2019 jämfört med undersökningsperioden.

(115) Såsom anges i förordningen om provisorisk tull ledde de minskade försäljningsvolymerna till de pressade priserna till en försämring av unionsindustrins samtliga ekonomiska resultatindikatorer. En mindre vinstnivå som uppnåddes av unionsindustrin under undersökningsperioden skedde på bekostnad av ett negativt kassaflöde och var därför inte hållbar.

(116) Såsom ytterligare bekräftas i de preliminära undersökningsresultaten berodde ökningen av produktionskostnaderna på den kraftiga ökningen av priserna på energi och vissa råvaror under andra hälften av skadeundersökningsperioden. Unionsproducenternas bristande möjligheter att höja sina försäljningspriser i kombination med en betydande minskning av försäljningsvolymerna i linje med de ökande kostnaderna var dock resultatet av det pristryck som utövades av den kinesiska importen som nådde sin högsta nivå. Dessutom var pristrycket på unionsindustrins kostnader mest framträdande under den andra delen av skadeundersökningsperioden ([18]).

(117) Slutligen påverkade covid-19-restriktionerna inte unionsindustrins produktionsnivåer, eftersom unionens produktion ökade under 2020 och 2021 och produktionsanläggningarna inte drabbades av några tillfälliga stängningar. Unionsindustrins finansiella resultat kunde därför inte ha påverkats av dessa restriktioner. På grundval av detta avvisades påståendena.

([16]) Prisskillnad på cirka [5–7 %] under den andra delen av skadeundersökningsperioden och på cirka [8–12 %] under 2019.
([17]) Lönsamheten var [2–3] % under undersökningsperioden och [7–8] % under 2019.
([18]) Priserna på den kinesiska importen var cirka [10–15 %] lägre än unionsindustrins genomsnittliga produktionskostnad under undersökningsperioden, jämfört med en skillnad på cirka [1–2 %] under 2019.

(118) Daxin, den kinesiska handelskammaren och GMIA hävdade att skäl 220 i förordningen om provisorisk tull, där det anges att ”trots att inget prisunderskridande konstaterades för varje enskild transaktion för två av de tre exporterande tillverkarna i urvalet var […] det genomsnittliga priset på den sammanlagda kinesiska importen till unionsmarknaden omkring [5–9 %] lägre än unionsindustrins genomsnittliga pris under hela skadeundersökningsperioden” inte underbyggdes med fakta. Dessa parter framhöll att de tre kinesiska exporterande producenter som ingick i urvalet stod för nästan 99 % av den totala kinesiska exportvolymen av elektrolytiska mangandioxider till unionen under undersökningsperioden, inklusive alla samarbetsvilliga exportörer och andra exporterande producenter. Nästan 99 % av den totala exporten av elektrolytiska mangandioxider från Kina under undersökningsperioden underskred därför inte unionsproducenternas priser eller underskred dem endast obetydligt.

(119) Kommissionen framhåller slutsatsen i skäl 202 i förordningen om provisorisk tull, enligt vilken de samarbetsvilliga exporterande producenternas export utgjorde cirka 65 % av den sammanlagda kinesiska exporten till unionen under undersökningsperioden. Det bör därför noteras att inget prisunderskridande konstaterades på transaktionsbasis för två av de tre utvalda exporterande producenter som stod för mindre än hälften av den totala importen från Kina. Såsom anges i skäl 215 i förordningen om provisorisk tull beräknades importpriserna på grundval av uppgifter från Eurostat, genom att det totala värdet av importen från Kina dividerades med den totala volymen av denna import. Detta ledde till att genomsnittspriset för den totala kinesiska importen till unionens marknad var cirka [5–9 %] lägre än unionsindustrins genomsnittspris under hela skadeundersökningsperioden. Parternas påståenden avvisades därför.

(120) Daxin, den kinesiska handelskammaren och GMIA hävdade vidare att kommissionen inte gjorde en adekvat bedömning av prisskillnaderna mellan olika kvaliteter av elektrolytisk mangandioxid, nämligen att den preliminära skadeanalysen baserades på påstått pristryck i unionen orsakat av lågprisimport från Kina som huvudsakligen var relaterad till kinesisk export av lägre kvaliteter av elektrolytisk mangandioxid och därmed normalt sett lägre prissatt.

(121) Såsom anges i skäl 221 i förordningen om provisorisk tull fastställdes pristrycket på grundval av det genomsnittliga importpriset för den sammanlagda kinesiska importen, vilket innebar att alla kvalitetsklasser av elektrolytisk mangandioxid beaktades. Parternas argument avvisades därför.

5. **ORSAKSSAMBAND**

5.1. **Verkningar av den dumpade importen**

(122) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande verkningar av den dumpade importen bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 257–263 i förordningen om provisorisk tull.

5.2. **Verkningar av andra faktorer**

5.2.1. *Import från tredjeländer*

(123) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande importen från tredjeländer bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 264–266 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.2. *Unionsindustrins exportresultat*

(124) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande unionsindustrins exportresultat bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 267–269 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.3. *Andra faktorer*

(125) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Daxin, den kinesiska handelskammaren och GMIA att unionsindustrins minskade försäljning och marknadsandel orsakades av andra faktorer, nämligen unionsindustrins oförmåga att förse unionsanvändarna med elektrolytiska mangandioxider av hög kvalitet ([19]) i tillräckliga volymer, särskilt under andra hälften av skadeundersökningsperioden, och att användarna därför var tvungna att använda sig av import från Kina. Nämnda parter hävdade att en av de två unionsproducenterna (Autlan) inte framställde

([19]) Tillverkningen av batterier med hög prestanda (runt hälften av batteriproducenternas verksamhet) kräver elektrolytiska mangandioxider av högdränerande kvalitet.

elektrolytiska mangandioxider av hög kvalitet och inte visade någon avsikt att framställa sådana i framtiden. Avsaknaden av certifiering var efter vad som påstås en orsak till att unionsindustrin antingen gick miste om sin försäljning av elektrolytiska mangandioxider av hög kvalitet och/eller av kapacitetsskäl inte fullt ut kunde dra nytta av den nya och ökande efterfrågan på elektrolytiska mangandioxider av hög kvalitet.

(126) De två samarbetsvilliga användarna (Duracell och Varta) stödde ovanstående påstående och tillade att unionsindustrin inte kunde tillgodose unionens efterfrågan på elektrolytiska mangandioxider, medan importen från andra tredjeländer var ytterst begränsad och inte utgjorde ett fungerande alternativ. Användarna i senare led hade inget annat val än att förlita sig på import från Kina.

(127) Undersökningen bekräftade att unionsanvändarna (batteriproducenterna) krävde olika kvalitet på elektrolytiska mangandioxider ([20]) för sin tillverkning av torrbatterier enligt parametrar som var specifika för varje användare. Såsom fastställs i skäl 316 i förordningen om provisorisk tull följer alla kvaliteter av elektrolytiska mangandioxider samma tillverkningsprocess, medan både elektrolytiska mangandioxider av kolzink och elektrolytiska mangandioxider av alkalin har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och används för samma ändamål (tillverkning av torrcellsbatterier). Detsamma gäller för elektrolytiska mangandioxider av alkalin, oavsett vilken kvalitet som åberopas. Dessutom rapporterade eller visade ingen av de kinesiska producenter eller unionsproducenter som ingick i urvalet någon skillnad mellan förbrukningsnivåerna för produktionsfaktorerna mellan vad som hävdas vara olika kvalitetsklasser för elektrolytiska mangandioxider under undersökningsperioden. Kommissionen kunde därför inte fastställa någon allmän skiljelinje mellan elektrolytiska mangandioxider av ”hög” kvalitet och av ”standardkvalitet”, utan denna åtskillnad är snarare specifik för varje användare. I sin analys hänvisar kommissionen därför till elektrolytiska mangandioxider av ”standardkvalitet” respektive ”hög kvalitet” när någon av de samarbetsvilliga användarna anser att de elektrolytiska mangandioxider som de köper antingen är av hög kvalitet eller inte.

(128) Undersökningen bekräftade att unionsindustrin tillhandahöll alla dessa tre olika kvaliteter av elektrolytiska mangandioxider under skadeundersökningsperioden. De två samarbetsvilliga användarna använde endast elektrolytisk mangandioxid av alkalin i sin tillverkning – både av standardkvalitet och av hög kvalitet. Andelen elektrolytiska mangandioxider som de samarbetsvilliga användarna köpte från unionsindustrin (totalt sett) utgjorde cirka [55–65] % av de totala elektrolytiska mangandioxider som de köpte under undersökningsperioden, vilket inkluderade elektrolytiska mangandioxider av alkalin av hög kvalitet på cirka [25–35] % av deras totala inköp från unionsindustrin under undersökningsperioden. Autlan försåg två av de tre största unionsanvändarna med elektrolytiska mangandioxider av standardkvalitet under skadeundersökningsperioden ([21]) och hade pågående certifiering för leverans till den tredje användaren. Den andra unionsproducenten (Tosoh) försåg de tre största unionsanvändarna (inbegripet de två samarbetsvilliga) med elektrolytiska mangandioxider av standardkvalitet och två av dem med elektrolytiska mangandioxider av hög kvalitet under samma period. Tosoh hade pågående certifiering för att förse den tredje användaren med elektrolytiska mangandioxider av hög kvalitet.

(129) Unionsindustrin ökade nivån av elektrolytiska mangandioxider av alkalin av hög kvalitet från 2019 med [0,8–1,8] miljoner kg men tappade sina volymer av elektrolytiska mangandioxider av alkalin av hög kvalitet med [11–16 %] från 2021 till undersökningsperioden till förmån för import från Kina, vilket bekräftar att varken certifierings- eller kapacitetsskälen hindrade unionsindustrin från att leverera elektrolytiska mangandioxider av hög kvalitet. Det bör också noteras att unionsindustrin halverade sina investeringar, vilket resulterade i en minskning med 45 % under skadeundersökningsperioden, och därför var alla potentiella investeringar för att öka kvaliteten eller kapaciteten omöjliga. Om de slutgiltiga antidumpningsåtgärderna infördes på elektrolytiska mangandioxider från Kina skulle unionsindustrin kunna investera i elektrolytiska mangandioxider av hög kvalitet, vilket för närvarande hindras av den dumpade importen, förlust av marknadsandelar och låg lönsamhet. På grundval av detta avvisades påståendena.

(130) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter höll den kinesiska handelskammaren och GMIA inte med kommissionen och upprepade att den påstådda skadan inte orsakades av importen av elektrolytiska mangandioxider från Kina, utan snarare av unionsindustrins oförmåga att leverera eller i tillräcklig mängd leverera elektrolytiska mangandioxider av alkalin av hög kvalitet och hävdade att kommissionens bedömning var ofullständig, såsom beskrivs närmare nedan.

([20]) Elektrolytiska mangandioxider av låg kvalitet (kolzink), alkalisk standardkvalitet och alkalisk hög kvalitet.

([21]) Dessa två användare stod för cirka 70 % av unionens förbrukning under undersökningsperioden och en av dem samarbetade i undersökningen.

(131) Den kinesiska handelskammaren och GMIA hävdade att kommissionen inte gjorde någon riktig skillnad mellan vilka tillverkare av elektrolytiska mangandioxider som kan tillverka elektrolytiska mangandioxider av hög kvalitet, i deras inlaga kallade elektrolytiska mangandioxider av högdränerande kvalitet och hävdade att det är användarna som bestämmer kvalitetsklassen och inte producenterna. I detta avseende upprepade kommissionen sin förklaring i skäl 127 och förklarade att skillnaden berodde just på användarnas definition av elektrolytiska mangandioxiders kvalitet och inte producenternas definition av den. Kommissionen ansåg nämligen att elektrolytiska mangandioxider av hög kvalitet endast var elektrolytiska mangandioxider av alkalin som klassificerades som högdränerande av någon av användarna. Alla andra elektrolytiska mangandioxider av alkalin betraktades och kallades för enkelhetens skull ”standardkvalitet”.

(132) Den kinesiska handelskammaren och GMIA begärde vidare identifiering av kemiska, tekniska, fysiska och processbara egenskaper för elektrolytiska mangandioxider av hög kvalitet och standardkvalitet samt identifiering av vilka egenskaper som är kritiska för batteritillverkningen, med beaktande av att dessa egenskaper inte var desamma och att marknaden tydligt skiljer mellan alkaliska batterier som är märkta som premiumbatterier (lång hållbarhet). Kommissionen klargjorde, såsom anges i skäl 127, att kolzink och olika kvaliteter hos elektrolytiska mangandioxider av alkalin ”delade” samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och användes för samma ändamål (torrbatteritillverkning). Detta innebar inte att parametrarna för varje fysisk, kemisk och teknisk egenskap var identiska, utan, såsom anges i samma skäl, de var specifika för varje användare. Närmare uppgifter om parametrarna var därför konfidentiella och företagsspecifika. Denna information kunde därför inte lämnas ut. Kommissionen noterade vidare att om en del av de alkaliska batterierna på marknaden var märkta som premiumbatterier (lång hållbarhet), innebar detta inte att endast elektrolytiska mangandioxider av hög kvalitet användes i deras tillverkning, medan parterna inte lade fram någon bevisning för motsatsen.

(133) Den kinesiska handelskammaren och GMIA kritiserade kommissionen för att inte erkänna att Autlan konsekvent misslyckades med att uppfylla användarnas certifiering för elektrolytiska mangandioxider av hög kvalitet. Kommissionen hänvisade till skäl 127 enligt vilket Autlan försåg två av de tre största unionsanvändarna med elektrolytiska mangandioxider av standardkvalitet under skadeundersökningsperioden ([22]) och hade pågående certifiering för leverans till den tredje användaren. Detta visade faktiskt att Autlan inte levererade elektrolytiska mangandioxider av hög kvalitet under skadeundersökningsperioden, medan unionsindustrin (som helhet) tillhandahöll användarna alla tre olika kvaliteter av elektrolytiska mangandioxider under skadeundersökningsperioden, vilket anges i skäl 128.

(134) Den kinesiska handelskammaren och GMIA tillade slutligen att de inte fick tillräckligt med information som gjorde det möjligt för dem att kontrollera uppgifterna om elektrolytiska mangandioxider av alkalin av hög kvalitet för unionsindustrin. Kommissionen noterade att uppgifterna per produkttyp som tillverkades och såldes var konfidentiella och företagsspecifika, eftersom de innehöll enskilda volymer och värden för unionsproducenterna (eller de kinesiska exporterande producenterna). Dessa uppgifter kunde därför inte lämnas ut. Parternas påståenden avvisades därför.

5.3. **Slutsats om orsakssamband**

(135) På grundval av ovanstående och i avsaknad av ytterligare synpunkter konstaterade kommissionen att ingen av de andra faktorer som undersökts varken i det preliminära skedet eller i det slutgiltiga skedet kunde ha haft någon betydande inverkan på den skadevållande situation som unionsindustrin befinner sig i. Ingen av faktorerna, vare sig enskilt eller tillsammans, försvagade således orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit så att detta samband inte längre skulle vara verkligt och betydande, vilket bekräftar slutsatsen i skälen 277–279 i förordningen om provisorisk tull.

6. **ÅTGÄRDERNAS NIVÅ**

(136) I syfte att fastställa åtgärdernas nivå undersökte kommissionen om en tull som är lägre än dumpningsmarginalen skulle vara tillräcklig för att undanröja den skada som unionsindustrin vållats genom den dumpade importen.

([22]) Dessa två användare stod för cirka 70 % av unionens förbrukning under undersökningsperioden och en av dem samarbetade i undersökningen.

(137) Klaganden hävdade att det förekom råvarurelaterade snedvridningar i den mening som avses i artikel 7.2a i grundförordningen. För att bedöma den lämpliga nivån för åtgärderna fastställde kommissionen därför först storleken på den tull som krävs för att undanröja den skada som unionsindustrin lidit om man bortser från snedvridningar enligt artikel 7.2a i grundförordningen. Därefter undersökte kommissionen om dumpningsmarginalen för de exporterande producenter som ingick i urvalet, vars viktigaste råvara befanns vara föremål för snedvridningen, skulle vara högre än deras marginal för målprisunderskridande.

6.1. **Beräkning av marginalen för målprisunderskridande**

(138) I enlighet med artikel 9.4 tredje stycket i grundförordningen, och med hänsyn till att kommissionen inte registrerade importen under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand, analyserade kommissionen utvecklingen av importvolymerna för att fastställa om det under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand skett en ytterligare betydande ökning av import som är föremål för undersökningen och i så fall låta den ytterligare skada som uppstått till följd av denna ökning återspeglas i fastställandet av marginalen för målprisunderskridande.

(139) På grundval av uppgifter från databasen Surveillance 3 ([23]) var importvolymerna från Kina under den fyra veckor långa perioden för utlämnande av uppgifter på förhand 45 % lägre än de genomsnittliga importvolymerna under undersökningsperioden på en fyraveckorsbasis. På grundval av detta drog kommissionen slutsatsen att det inte hade förekommit en betydande ökning av import som är föremål för undersökningen under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand.

(140) Kommissionen justerade därför inte marginalen för målprisunderskridande i detta avseende.

Vinstmål

(141) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ifrågasatte unionsproducenterna den nivå på den grundläggande vinsten [6–8] % som använts för beräkningen av det icke-skadevållande priset ([24]), och hävdade att

— den var otillräcklig för en kapitalintensiv industri och medgav inte kontinuerliga investeringar i forskning och utveckling,

— lågprisimporten från Kina hade en inverkan på unionens marknad under hela skadeundersökningsperioden, eftersom den pressade ner unionsproducenternas priser och lönsamhet under hela skadeundersökningsperioden,

— Tosoh upprepade att 1997–2001 inte påverkades av dumpning och är vägledande för det vinstmål som unionsindustrin skulle kunna uppnå,

— Tosoh hävdade att i enlighet med artikel 7.2c i grundförordningen måste en vinstmarginal på minst 6 % tillämpas på varje producent som ingår i unionsindustrin,

— Tosoh hävdade att Tosoh Japan hade visat att vinstnivån [11–20 %] var tillämplig på industrin för elektrolytiska mangandioxider i den antidumpningsundersökning som pågår i Japan,

— Autlan hävdade att Tosohs faktiska lönsamhet inte nådde upp till standarden för denna industri under perioden 2018–2020 på grund av lågt kapacitetsutnyttjande, medan Tosoh inte ifrågasatte sin egen produktionskapacitet, utan hävdade att dess verksamhet påverkades negativt under 2020 av särskilda omständigheter i företaget.

([23]) Databas upprättad i enlighet med artikel 55 i genomförandeförordning (EU) 2015/2447. Mer information finns här: https://taxation-customs.ec.europa.eu/online-services/online-services-and-databases-customs/surveillance-system_en.

([24]) Kommissionen tog den vinst som de två unionsproducenterna uppnådde före ökningen av importen från Kina under skadeundersökningsperioden, dvs. den faktiska vinsten 2020, då den dumpade importen hade lägst inverkan. År 2020 utgjorde den kinesiska importen den minsta marknadsandelen ([10–20] %) under skadeundersökningsperioden, medan unionsindustrins övriga finansiella indikatorer var som mest positiva det året (det högsta kassaflödet och den högsta räntabiliteten som uppnåtts).

(142) För det första noterade kommissionen att unionsindustrins upprepade krav på att använda en vinstnivå på 15 % som är tillämplig på den kemiska industrin, samt vinstnivåer som uppnåtts under 1997–2001 (före införandet av antidumpningstullar på import av elektrolytiska mangandioxider från Sydafrika ([25])) redan avvisades i förordningen om provisorisk tull och inte ifrågasattes ytterligare genom någon ny bevisning. För det andra visade unionsproducenterna inte att de vinstnivåer som Tosoh Japan kunde uppnå på den japanska marknaden kunde uppnås av unionsindustrin på unionens marknad. För det tredje ansåg kommissionen att de omständigheter som Tosoh redovisade 2020 var affärsbeslut och ifrågasatte inte den vinstnivå som uppnåddes det året.

(143) Kommissionen bekräftade att den i enlighet med artikel 7.2c i grundförordningen fastställde den grundläggande vinsten med beaktande av faktorer såsom lönsamhetsnivån före ökningen av importen från det berörda landet, den lönsamhetsnivå som krävs för att täcka de totala kostnaderna och investeringarna, forskning och utveckling (FoU) samt innovation, och den lönsamhetsnivå som kan förväntas under normala konkurrensförhållanden. Kommissionen ansåg att den vinst som unionsindustrin uppnådde 2019 var mer lämplig än den vinst som uppnåddes 2020 och som fastställdes i det preliminära skedet. Priset på importen från Kina var högre 2019 än 2020, volymerna var fortfarande betydligt lägre än under undersökningsperioden och unionsindustrin gjorde mycket större investeringar än under de efterföljande åren, då både investeringsnivån och unionsindustrins lönsamhetsnivå började sjunka. Kommissionen anser därför att unionsindustrins vinst 2019 återspeglar den lönsamhetsnivå som kan förväntas under normala konkurrensförhållanden och använde därför denna nivå på en grundläggande vinst [7–9 %] för beräkningen av det icke-skadevållande priset medan parternas påståenden avvisades.

(144) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte båda unionsproducenterna kommissionens slutsatser om den grundläggande vinst som användes för att beräkna målprisunderskridandemarginalen och hävdade att den var otillräcklig för den elektrolytiska mangandioxidindustrin. Autlan och Tosoh hävdade att kommissionen hade tillräcklig bevisning för att dra slutsatsen att Tosoh påverkades av exceptionella omständigheter under 2018–2020 och att dess vinst inte borde ha använts för att beräkna den grundläggande vinsten ([26]). Autlan hävdade vidare att kommissionen inte kunde ha fastställt en grundläggande vinst på [7–9] % för unionsindustrin om den hade tagit tillräcklig hänsyn till den lönsamhetsnivå som krävdes för att täcka alla kostnader och investeringar, forskning och utveckling, och hänvisade till sina egna finansiella indikatorer i detta avseende. Tosoh tillade vidare att kommissionen i stället borde använda lönsamheten 1997–2001, eftersom den var den sista period som inte påverkades av dumpningen, eftersom den dumpade sydafrikanska importen av elektrolytiska mangandioxider mellan 2002 och 2019 minskade lönsamheten för unionens elektrolytiska mangandioxidindustri, som sedan ersattes av dumpad kinesisk import. Slutligen invände Autlan mot kommissionens slutsats att unionsproducenterna inte visade att de vinstnivåer som Tosoh Japan kunde uppnå på den japanska marknaden kunde uppnås av unionsindustrin på unionens marknad.

(145) För det första erinrade kommissionen om att den grundläggande vinstnivån fastställs på nivån för unionsindustrin som helhet, dvs. med beaktande av alla unionsproducenters vinstnivåer, såvida inte exceptionella omständigheter som påverkade deras vinstmarginal kan påvisas för en viss producent. Kommissionen granskade den bevisning som Tosoh lagt fram och drog slutsatsen att de omständigheter som Tosoh avslöjat och som påverkade företagets verksamhet under perioden 2018–2020 var affärsbeslut och ledde till den vinstnivå som uppnåddes varje år. Kommissionen fastställde därför en grundläggande vinstnivå för unionsindustrin som helhet i enlighet med artikel 7.2c i grundförordningen. Eftersom den grundläggande vinsten fastställdes för unionsindustrin som helhet beaktades därför Autlans vinstnivå på lämpligt sätt. Såsom anges i skälen 154 och 155 lades dessutom skäl 289 till den grundläggande vinsten, vilket ledde till ett vinstmål på [8–11]% för investeringar, FoU och innovation under normala konkurrensförhållanden enligt vad som fastställs i förordningen om provisorisk tull.

([25]) Rådets förordning (EG) nr 221/2008 av den 10 mars 2008 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av vissa mangandioxider med ursprung i Sydafrika (EUT L 69, 13.3.2008, s. 1).

([26]) Autlan hänvisade till domstolens slutsatser i dom av den 8 juni 2023, Severstal/kommissionen, C-747/21 P (förenade målen C-747/21 P, C-748/21 P), EU:C:2023:459, punkterna 76 och 79 samt generaladvokatens förslag till avgörande i det målet, punkterna 33, 56 och 57.

(146) I den rättspraxis som Autlan framhöll i sina synpunkter anges att kommissionen har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vid valet av metod för att beräkna skademarginalen, förutsatt att den vid utövandet av detta utrymme iakttar de skyddsregler som enligt unionens rättsordning gäller i administrativa förfaranden och att den säkerställer att dess val leder till sannolika resultat. ([27]) Domstolen anger vidare att kommissionen har ett utrymme för skönsmässig bedömning även för att fastställa [målvinst]marginalen. ([28]) Det är just inom detta utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen redan slog fast att de vinstnivåer som nåddes 1997–2001 inte kunde anses representativa för läget inom unionsindustrin i dag, men än 20 år senare, och ansågs därför inte lämpliga. Denna slutsats bestreds inte med någon ny bevisning och påståendena avvisades därför.

(147) Likaledes lade varken Autlan eller Tosoh fram några nya argument som skulle ändra kommissionens slutsats att unionsproducenterna inte visade att de vinstnivåer som Tosoh Japan kunde uppnå på den japanska marknaden också kunde uppnås av unionsindustrin som helhet på unionsmarknaden.

(148) Slutligen höll kommissionen inte med om påståendet att perioden 1997–2001 var den sista som inte påverkades av dumpningen, eftersom antidumpningsåtgärder mot import av elektrolytiska mangandioxider från Sydafrika tillämpades kontinuerligt mellan 2002 och 2019, vilket återställde lika villkor på unionsmarknaden. Det framgår dock av den bevisning som klagandena lämnat att unionsindustrin fortfarande uppnådde den högsta lönsamhetsnivån 2019.

(149) Å andra sidan hävdade Daxin, den kinesiska handelskammaren och GMIA att kommissionen borde ha använt år 2020 som det lämpligaste året för att fastställa den grundläggande vinsten, eftersom flera finansiella indikatorer var bättre det året och särskilt noterade avsaknaden av volym- och pristryck från importen. Kommissionen har redan bekräftat dessa faktorer i skäl 143. Detta påverkar dock inte det faktum att unionsindustrin uppnådde högre lönsamhet under 2019 än 2020, fortfarande innan marknadsvillkoren kraftigt försämrades. Eftersom detta var en lönsamhetsnivå som faktiskt uppnåddes ansågs den vara en ”lönsamhetsnivå som kan förväntas under normala konkurrensförhållanden”.

(150) Kommissionen vidhöll därför sin slutsats att den vinstnivå som unionsindustrin uppnådde 2019 var den lämpligaste nivån att använda som vinstmål.

Utgifter för investeringar, forskning och utveckling (FoU) och innovation

(151) Xiangtan ifrågasatte beräkningen av skillnaden mellan utgifter för investeringar, FoU och innovation, eftersom enligt de uttalanden som gjorts på koncernnivå ([29]) av Autlan slutfördes ett rekordantal på 93 investeringsprojekt och företaget uppfyllde alla finansiella åtaganden, operativa behov och investeringsbehov på ett effektivt sätt under året. Xiangtan tillade också att Autlan förvärvade Cegasa Portable Energy och dess anläggning för produktion av elektrolytisk mangandioxid i februari 2020, som blev Autlán EMD, och att en sådan stor kapitalinvestering påverkade koncernens förmåga att investera i FoU. Xiangtan hävdade också att Tosohs årsredovisning ([30]) visade en ökning av FoU-kostnaderna från år till år från den 31 mars 2021 till den 31 mars 2023. Därför kan Tosoh också göra investeringar i ny utrustning och FoU.

(152) Autlan svarade på kommentaren genom att ange att det i samma årsredovisning angavs att Autlan hade fyra affärsenheter: Autlan Manganese, Autlan EMD, Autlan Energy och Autlan Metallorum. De 93 investeringsprojekten avsåg således inte affärsenheten för elektrolytiska mangandioxider, utan affärsenheten Autlan Manganese, enligt vad som anges i samma rapport. Dessutom stod affärsenheten för elektrolytiska mangandioxider för 3,63 % av koncernens totala omsättning.

([27]) Domstolens dom av den 8 juni 2023, Severstal/kommissionen, C-747/21 P (förenade målen C-747/21 P, C-748/21 P), EU:C:2023:459, punkt 76.

([28]) Domstolens dom av den 8 juni 2023, Severstal/kommissionen, C-747/21 P (förenade målen C-747/21 P, C-748/21 P), EU:C:2023:459, punkt 78.

([29]) Autlans årsrapport 2022, https://www.autlan.com.mx/wp-content/uploads/2019/09/Informe_Anual_2022-ING.pdf.

([30]) https://www.tosoh.com/investors/audited-financial-statements.

(153) Såsom anges i skäl 289 i förordningen om provisorisk tull kontrollerade kommissionen de två unionsproducenternas investeringsplaner, avvisade och uppskjutna projekt och inköpsorder som i slutändan inte genomförts, vilket visade att dessa investeringar verkligen varit planerade. De kontrollerade uppgifterna avsåg uteslutande Autlán EMD, S.L. i Oñati (Guipúzcoa), Spanien, och Tosoh Hellas Single Member S.A. i Sindos, Grekland. Partens påstående grundades inte på någon väsentlig bevisning och avvisades därför.

(154) Kommissionen höll därför fast vid den skillnad mellan utgifter för investeringar, FoU och innovation under normala konkurrensförhållanden som fastställdes i skäl 289 i förordningen om provisorisk tull. Uttryckt som en procentandel av omsättningen var skillnaden [1–2] %.

(155) Denna procentandel lades till den grundläggande vinsten på [7–9] % enligt skäl 143, vilket innebar ett vinstmål på [8–11] %.

Framtida miljökostnader

(156) Xiangtan, den kinesiska handelskammaren och GMIA hävdade att framtida miljökostnader inte borde läggas till i beräkningen av målpriset av följande skäl:

— Unionsproducenterna fick gratis utsläppsrätter inom ramen för utsläppshandelssystemet under skadeundersökningsperioden. Den grundläggande vinsten på [7–9] % inkluderade därför redan förmånen av dessa utsläppsrätter.

— Kina hade sin egen mekanism för handel med utsläppsrätter för koldioxid, och därför bör de kinesiska framtida kostnaderna kunna jämföras på lämpligt sätt.

— EU:s mekanism för koldioxidjustering vid gränsen skulle medföra samma kostnader för kinesiska exporterande producenter, och dessa kostnader bör därför kompensera unionsindustrins kostnader för att följa utsläppshandelssystemet.

(157) I enlighet med vad som anges i noteringen till ärendehandlingarna om beräkningen av framtida miljökostnader ([31]) fastställdes inga direkta framtida kostnader kopplade till utsläppshandelssystemet som var relaterade till kostnaden för inköp av utsläppsrätterna i detta fall. De enda fastställda indirekta framtida kostnader som var kopplade till utsläppshandelssystemet var relaterade till kostnaden för inköp av el. De utsläppsrätter som unionsproducenterna direkt erhöll bidrog därför inte till den fortsatta beräkningen av målpriset. De kinesiska koldioxidkostnaderna var irrelevanta, eftersom det vägda genomsnittliga importpriset för de samarbetsvilliga exporterande producenter som ingick i urvalet under undersökningsperioden jämfördes med det vägda genomsnittliga icke-skadevållande priset för unionsindustrin vid beräkningen av skademarginalen. Slutligen fanns det ingen bevisning för att mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen skulle tillämpas på import av elektrolytiska mangandioxider. På grundval av detta avvisades påståendena.

(158) Daxin, den kinesiska handelskammaren och GMIA hävdade att kommissionens notering till ärendehandlingarna ([32]) om indirekta framtida efterlevnadskostnader inte innehöll någon väsentlig förklaring till och bevisning för anpassningen (t.ex. angavs inte om unionsproducenterna hade gratis eller betalda utsläppsrätter under undersökningsperioden, eller om denna situation kommer att förändras under den kommande perioden 2024–2028), och den innehöll inte de relevanta faktiska beräkningarna (t.ex. beräkning av koldioxidfaktorn för elektricitet). Berörda parter hade därför ingen grund för att kontrollera och verifiera beräkningarna/slutsatserna i avsnitt 2.2 i noteringen till ärendehandlingarna. All denna information måste lämnas ut.

(159) Kommissionen noterade att de indirekta framtida efterlevnadskostnaderna kopplade till utsläppshandelssystemet, såsom förklaras i den notering till ärendehandlingarna som avses ovan, var relaterade till kostnaden för inköp av el, och därför var de inte relaterade till gratis eller betalda utsläppsrätter. Beräkningsmetoden för de indirekta framtida efterlevnadskostnaderna, inklusive dess tre steg, förklarades i noteringen till ärendehandlingarna, och resultatet för varje steg angavs inom ett intervall. Unionsproducenternas uppgifter var konfidentiella och företagsspecifika, eftersom de innehöll uppgifter om individuella nivåer och kostnader för elförbrukning. Dessa uppgifter kunde därför inte lämnas ut och parternas begäran avvisades.

(160) Daxin, den kinesiska handelskammaren och GMIA begärde att kommissionen skulle motivera sin användning av Bloombergs siffror för det prognostiserade priset på utsläppsrätter i euro/ton koldioxid som används för beräkningen av framtida miljökostnader och föreslog en annan källa, Statista, utan att motivera varför Bloombergs uppgifter var mindre tillförlitliga.

([31]) Noteringen till ärendehandlingarna om beräkningen av framtida miljökostnader t23.004660 av den 11 oktober 2023.
([32]) Noteringen till ärendehandlingarna om beräkningen av framtida miljökostnader t23.004660 av den 11 oktober 2023.

(161) Kommissionen noterade att den källa som parterna föreslog baserade de förväntade genomsnittliga koldioxidpriserna på rapporten GHG Market Sentiment Survey, som utarbetats av PwC för International Emissions Trading Association (*IETA*). Rapporten innehöll information från en rad olika källor, och PwC och IETA hade inte försökt fastställa tillförlitligheten hos dessa källor eller kontrollerat de uppgifter som lämnats, vilket anges i rapporten ([33]). Den källa som kommissionen använde var baserad på Bloomberg (Bloomberg New Energy Finance) och inkluderade de genomsnittliga prognoserna från flera enheter ([34]), som kontrollerades och kontinuerligt uppdaterades av Bloomberg-tjänsten. Av denna anledning ansågs det genomsnittliga priset från flera källor vara mer tillförlitligt än från den källa som föreslagits av parterna. Kommissionen behöll därför den fastställda källan och uppdaterade beräkningen med de senaste tillgängliga siffrorna.

(162) Tosoh hävdade att den framtida kostnaden för att köpa utsläppsrätter för koldioxid inte återspeglades i de preliminära beräkningarna, eftersom Tosoh gjorde investeringar under skadeundersökningsperioden för att minska det framtida behovet av utsläppsrätter.

(163) Kommissionen bekräftade att den, i enlighet med vad Tosoh uppgett i sitt individuella utlämnande av uppgifter och noteringen till ärendehandlingarna ([35]) om beräkningen av framtida miljökostnader, undersökte de kostnader för utsläppshandelssystemet som uppstått under undersökningsperioden samt det antal utsläppsrätter som kommer att behöva köpas under perioden 2024–2028 och som de två unionsproducenterna i tillämpliga fall rapporterat. Kommissionen beaktade bland annat de gratis utsläppsrätter som erhållits för undersökningsperioden och de utsläppsrätter som överförts från tidigare år samt det förväntade behovet av utsläppsrätter. Kommissionen beräknade de direkta framtida kostnaderna för utsläppshandelssystemet (utsläppsrätter som ska köpas multiplicerat med deras pris). Efter att ha fastställt de förväntade priserna på utsläppsrätter jämförde kommissionen en genomsnittlig kostnad för perioden 2024–2028 med kostnaderna under undersökningsperioden. Eftersom det inte fanns någon positiv skillnad mellan de två värdena fastställdes inga direkta framtida kostnader. Kommissionen noterade också att alla investeringar som gjorts under skadeundersökningsperioden för att minska behovet av utsläppsrätter beaktades vid fastställandet av produktionskostnaden under undersökningsperioden och att denna produktionskostnad användes för att fastställa målpriset. Partens påstående avvisades därför.

Produkternas jämförbarhet

(164) Daxin begärde en justering mellan produkttyp A (alkalin) och produkttyp C (kolzink) för beräkning av skademarginalen, eftersom typ A krävde mer elektricitet, ånga, sköljmedel och arbetskraft. Såsom anges i skäl 127 rapporterade varken Daxin eller någon annan kinesisk producent som ingick i urvalet någon skillnad mellan förbrukningsnivåerna för produktionsfaktorerna för dessa två produkttyper. Justeringen var därför inte motiverad.

(165) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Daxin att avvisandet av justeringen mellan produkttyperna A och C inte var motiverat och att de kinesiska producenterna inte hade någon skyldighet att bevisa att de två produkttyperna var olika. Daxin upprepade sitt påstående att skademarginalen bör utvärderas och beräknas på grundval av samma typ av produkter och anser därför att det är orättvist att använda produkttyp A för att jämföra produkttyp C vid beräkningen av skademarginalen.

(166) Kommissionen ansåg att eftersom ingen av de samarbetsvilliga exporterande producenter som ingick i urvalet lämnade några uppgifter om skillnaderna i tillverkningen av de två produkttyperna kunde kommissionen inte tillämpa en sådan justering. Av detta skäl, och i avsaknad av bevisning för motsatsen, drog kommissionen slutsatsen att ingen justering var befogad.

(167) Mot bakgrund av ovanstående ändringar av beräkningarna av målprisunderskridandet och de ändringar av dumpningsmarginalerna som förklaras i avsnitt 3.5 ovan uppdateras tabellen i skäl 297 i förordningen om provisorisk tull enligt följande:

([33]) https://www.ieta.org/resources/ghg-sentiment-survey/2023-survey/ (senast hämtad den 31 januari 2024).
([34]) Bloomberg NEF, Commerzbank AG, Banco Santander SA, Intesa Sanpaolo SpA, MUFG Bank.
([35]) Noteringen till ärendehandlingarna om beräkningen av framtida miljökostnader t23.004660 av den 11 oktober 2023.

Land	Företag	Dumpningsmarginal (%)	Marginal för målprisunderskridande (%)
Folkrepubliken Kina	Xiangtan	47,2	8,6
	Guiliu	62,9	0
	Daxin	18,3	17,1
	Övriga samarbetsvilliga företag	47,4	10,1
	Alla övriga företag	100,9	35,0

6.2. **Granskning av vilken marginal som behövs för att undanröja skadan för unionsindustrin när det gäller Kina**

(168) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att det var nödvändigt att bedöma huruvida snedvridningar förekommer med avseende på den undersökta produkten i den mening som avses i artikel 7.2a i grundförordningen, vilket skulle göra en lägre tull än dumpningsmarginalen otillräcklig för att undanröja den skada som vållats av den dumpade importen av den undersökta produkten.

(169) Som förklaras i tillkännagivandet om ändring lade klaganden fram tillräcklig bevisning för kommissionen om att det förekom råvarurelaterade snedvridningar i Kina avseende den undersökta produkten. I enlighet med artikel 7.2a i grundförordningen granskade kommissionen följaktligen de påstådda snedvridningarna för att bedöma om en tull som är lägre än dumpningsmarginalen skulle vara tillräcklig för att undanröja skadan.

(170) Undersökningen bekräftade att det inte förekom några återbetalningar av mervärdesskatt på export av manganmalm i det berörda landet. Detta kontrollerades under kontrollbesöken i Kina och dubbelkontrollerades mot den officiella statliga skattelistan. Nedsättning eller indragning av mervärdesskatteåterbetalning anges i artikel 7.2a andra stycket i grundförordningen som en av de relevanta råvarurelaterade snedvridningarna.

(171) I undersökningen fastställdes också att manganmalmen stod för mer än 17 % av produktionskostnaden för den undersökta produkten i det berörda landet, i enlighet med artikel 7.2a femte stycket i grundförordningen, både på landsnivå och för varje enskilt företag som ingick i urvalet.

(172) Analysen av inhemsk malm visade att de samarbetsvilliga exporterande producenternas priser var lägre än referensvärdet, med rabatter på mellan 10 % och 63 %.

(173) Kommissionen drog därför slutsatsen att manganmalm var föremål för en betydande snedvridning i den mening som avses i artikel 7.2a i grundförordningen.

(174) Xiangtan, den kinesiska handelskammaren och GMIA hävdade att den snedvridning som orsakats av utebliven återbetalning av mervärdesskatt på export av manganmalm var ogrundad, eftersom denna situation hade funnits sedan 2004 och marknaderna därför skulle ha återställts i balans under de senaste 20 åren. Kommissionen ansåg att snedvridningens effekt inte ändrade på det faktum att det förelåg snedvridning. Eftersom det fanns sakliga bevis för att denna snedvridning förelåg avvisades detta påstående.

(175) Xiangtan hävdade vidare att Kina var nettoimportör av manganmalm eftersom landets lokala malm var av dålig kvalitet och att det därför inte fanns något internationellt referensvärde för den. Därtill hävdade Xiangtan att den malm med låg koncentration som bröts i Kina hade en mangankoncentration på under 20 % och därför inte omfattades av samma KN-nummer 2602 00, som den manganmalm som användes som referens. Kommissionen noterade att Xiangtan inte lade fram någon bevisning för att det saknades en marknad för malm med lägre koncentration utanför Kina. Eftersom den inhemskt brutna malmen, trots att den inte omfattas av samma

KN-nummer, användes av kinesiska producenter av elektrolytiska mangandioxider tillsammans med den importerade malmen med högre koncentration, ansåg kommissionen att snedvridningen påverkade den kinesiska marknaden för alla typer av manganmalm, och Xiangtans påstående avvisades därför.

(176) Xiangtan, den kinesiska handelskammaren, GMIA och Guiliu hävdade att det tröskelvärde på 17 % som anges i grundförordningen inte uppfylldes för manganmalm och att olika typer av manganmalm borde bedömas separat. Kommissionen avvisade dock detta påstående. Den fastslog att på grund av den stora variationen i halten är den primära faktorn manganhalten i malmen. Kommissionen drog därför slutsatsen att alla manganmalmer borde behandlas som en enhetlig råvara.

(177) Guiliu hävdade att eftersom de importerade merparten av sin malm skulle det vara lämpligare att använda ett vägt genomsnittligt pris för att jämföra priserna med internationella priser. Kommissionen ansåg att Guiliu fortfarande gynnades av en snedvridning av prissättningen på grund av sin inhemskt anskaffade malm som erhölls till priser under referensvärdet, vilket gjorde metoden med ett vägt genomsnitt olämplig. Detta påstående avvisades därför.

(178) Autlan och Tosoh hävdade att de råvarurelaterade snedvridningarna inte bara påverkade manganmalmen utan även den energi som de kinesiska exporterande producenterna använde och bad kommissionen att utvidga sin undersökning. Såsom förklaras i skäl 170 fastslog kommissionen att de råvarurelaterade snedvridningarna i den mening som avses i artikel 7.2a i grundförordningen för manganmalm var tillämplig på alla exporterande producenter som ingick i urvalet. Kommissionen ansåg det därför inte nödvändigt att ytterligare undersöka förekomsten av andra råvarurelaterade snedvridningar. Följaktligen avvisades påståendet.

6.2.1. *Unionens intresse enligt artikel 7.2b i grundförordningen*

(179) Efter att ha dragit slutsatsen att det finns råvarurelaterade snedvridningar i Kina enligt definitionen i artikel 7.2a i grundförordningen undersökte kommissionen om den med säkerhet kunde slå fast att det ligger i unionens intresse att fastställa beloppet för de slutgiltiga tullarna i enlighet med artikel 7.2b i grundförordningen. Analysen av unionens intresse gjordes på grundval av en bedömning av all relevant information i denna undersökning, inbegripet outnyttjad kapacitet i Kina, konkurrens om råvaror och inverkan på unionsföretagens leveranskedjor i enlighet med artikel 7.2b i grundförordningen. För att kunna göra denna bedömning lade kommissionen till särskilda frågor i frågeformulären till alla berörda parter. De två unionsproducenterna och de två samarbetsvilliga användarna besvarade dessa frågor.

6.2.1.1. Outnyttjad kapacitet i exportlandet

(180) På grundval av uppgifter från Tosoh ([36]) uppskattades den outnyttjade produktionskapaciteten för elektrolytiska mangandioxider i Kina till omkring [190 000 000–205 000 000 kilogram] ([37]). Som jämförelse hade unionens marknad en storlek på [36 000 000–38 000 000] kilogram. I relativa termer är den outnyttjade kapaciteten i Kina därför enorm.

(181) Kommissionen drog därför slutsatsen att det fanns en betydande outnyttjad kapacitet i Kina och att denna outnyttjade kapacitet, om den används, kan öka den globala tillgången till den undersökta produkten, pressa ner priserna och därigenom underminera åtgärdernas effektivitet om den inte fastställdes till en nivå som motsvarar dumpningen.

6.2.1.2. Konkurrens om råvaror

(182) När det gäller konkurrensen om råvaror fastställde kommissionen att det inte finns någon återbetalning av mervärdesskatt på export av manganmalm i det berörda landet och att priset på manganmalm i Kina var betydligt lägre än priset på representativa internationella marknader (se skälen 169 och 171). Såsom anges i skäl 172 ovan ansågs den kinesiska råvarumarknaden för manganmalm vara snedvriden.

([36]) Uppgifter hämtade från International Manganese Institute.
([37]) Total kapacitet på [470 000 000–490 000 000 kg] och produktion på [260 000 000–280 000 000 kg].

(183) Till följd av detta begränsar återbetalning av mervärdesskatt på export av manganmalm i Kina exporten av manganmalm som bryts i Kina. Genom att på konstlad väg öka tillgången på råvaror utövar Kinas regering ett nedåtgående tryck på priserna på inhemsk manganmalm. De kinesiska producenterna av elektrolytiska mangandioxider betalar mindre för inhemsk manganmalm än vad de skulle ha behövt betala om exportrestriktionen inte hade funnits. Detta skapar en konkurrensnackdel för unionsindustrin jämfört med de exporterande producenterna i Kina.

(184) Enligt Autlans källa ([38]) har Kina dessutom den fjärde största gruvproduktionen av manganmalm i världen efter Sydafrika, Gabon och Australien och kan fortfarande förlita sig på stora malmreserver. Två av de utvalda exporterande producenterna av elektrolytiska mangandioxider i Kina äger manganmalmsgruvor, dvs. är vertikalt integrerade ([39]), och använder den inhemska manganmalmen för att framställa den undersökta produkten. Samtidigt är unionsproducenterna av elektrolytiska mangandioxider beroende av leveranser av manganmalm från tredje marknader. Kommissionen drog därför slutsatsen att manganmalm visserligen finns tillgänglig för unionsindustrin, men till ett högre pris än för konkurrenterna i Kina. Unionsindustrin har därför en ofördelaktig ställning jämfört med de kinesiska exporterande producenterna.

(185) Guiliu hävdade att den kinesiska manganmalmsmarknaden, enligt den källa som tillhandahållits ([40]), omfattar över 80–95 % av importen, och att manganmalmsmarknaden i Kina därför inte är snedvriden. Dessutom är den inhemska produktionen och brytningen av manganmalm i Kina huvudsakligen malm med låg manganhalt, medan merparten av förbrukningen och efterfrågan är på högvärdig manganmalm.

(186) Såsom anges i skäl 183 ovan använder producenter av elektrolytiska mangandioxider i Kina, inklusive två av dem som ingick i urvalet, inhemsk manganmalm för att framställa den undersökta produkten trots dess påstådda låga manganhalt. De exporterande producenterna i Kina har en orättvis fördel eftersom de har tillgång till artificiellt låga inhemska manganmalmpriser på grund av de inhemska bestämmelser som förklaras i skälen 170–173. Partens påstående avvisades därför.

6.2.1.3. Inverkan på unionsföretagens leveranskedjor

(187) Såsom förklaras i skäl 306 i förordningen om provisorisk tull används elektrolytiska mangandioxider främst för produktion av kol-zinkbatterier och alkaliska torrbatterier, som står för mer än 90 % av produktens användning. De huvudsakliga (men inte de enda) användarna är de tre största batteriproducenterna i unionen. Två av dessa batteriproducenter samarbetade i undersökningen, Varta och Duracell, som står för [67–73] % av förbrukningen av elektrolytiska mangandioxider i unionen. Såsom anges i skäl 179 besvarade båda de samarbetsvilliga användarna frågorna om unionens intresse enligt artikel 7.2b i grundförordningen.

(188) Båda de samarbetsvilliga användarna motsatte sig de högre åtgärderna och hävdade att dessa på ett oproportionerligt sätt skulle påverka deras produktion av torrbatterier för konsumenter, som var starkt beroende av import från det berörda landet, särskilt för elektrolytiska mangandioxider av hög kvalitet, såsom beskrivs i skäl 127 ovan, och inte hade något fungerande alternativ. Duracell hävdade att användarnas möjlighet att byta leverantör och diversifiera sina inköp är en viktig faktor vid bedömningen av om antidumpningsåtgärderna kan införas på den högre dumpningsmarginalen: i) man upprepade att unionsindustrin för närvarande inte kunde erbjuda unionsanvändarna ett fungerande alternativ, ii) leveranserna av elektrolytiska mangandioxider från tredjeländer var mycket begränsade i tillgängliga kvantiteter, dyra och ännu inte certifierade hos de två samarbetsvilliga användarna. Det erinras om att på grund av processbarhetskraven för elektrolytiska mangandioxider som unionsanvändare använder i sin batteriproduktion, måste de elektrolytiska mangandioxiderna genomgå stränga provningar och interna godkännandeförfaranden innan de kan certifieras för industriell användning. Certifieringen av en ny leverantör av elektrolytiska mangandioxider var därför en långdragen process utan några garantier för att nå resultat.

([38]) Källa: U.S. Geological Survey, Mineral Commodity Summaries, januari 2022, https://pubs.usgs.gov/periodicals/mcs2022/mcs2022-manganese.pdf.

([39]) Xiangtan Electrochemical Scientific Ltd och Guangxi Daxin Huiyuan New Energy Technology Co., Ltd (källa: bilaga 2, t23.004362, 28/09/2023).

([40]) https://baijiahao.baidu.com/s?id=1772377473207861712&wfr=spider&for=pc.

(189) Båda de samarbetsvilliga användarna hävdade att införandet av antidumpningsåtgärder vid den högre dumpningsmarginalen skulle innebära att unionsanvändarna gick med förlust. De tillade att unionens batteritillverkningsindustri som helhet redan stod inför ett ökat tryck att förbli lönsam på grund av ökade kostnader för andra råvaror som används i tillverkningen av deras produkter, såsom ökade energikostnader, och hade mycket begränsade möjligheter att lämpa över den betydande kostnadsökningen till sina slutkunder, eftersom batterimarknaden var i hög grad prisdriven och batterier från olika varumärken var utbytbara, trots att varumärkena var välkända. Trycket på lönsamheten på grund av ökade produktionskostnader intensifierades ytterligare av en samtidig ökning av konkurrensen på batterimarknaderna i EU och globalt, från konkurrenter utanför EU och framför allt kinesiska konkurrenter. Slutligen var de extremt negativa effekterna för användarna till följd av att regeln om lägsta tull inte tillämpades allvarligare än de potentiella negativa effekterna av lägre antidumpningstullar för hela unionsindustrin. Dessutom fanns det inget som tydde på att antidumpningsåtgärder skulle stimulera unionsindustrin att göra nödvändiga investeringar i kvalitetsförbättring, utan snarare förstärka det befintliga duopolet för unionsproducenterna av elektrolytiska mangandioxider, så att de kan sätta priser utan att investera i innovation.

(190) Först gjorde kommissionen simuleringar av de båda samarbetsvilliga användarnas lönsamhet på grundval av de slutgiltiga dumpnings- och skademarginalerna, med antagandet att källor och volymer för inköp av elektrolytiska mangandioxider och omsättning för produkter i senare led förblir desamma som under undersökningsperioden. Kostnaderna för råvaror, elektricitet och arbetskraft justerades, där så var möjligt, för att återspegla förändringarna efter undersökningsperioden. Resultaten av simuleringarna visade att den sammanlagda årliga vinsten för särskilt en användare skulle påverkas mycket negativt (användaren skulle gå med förlust) om tullar infördes på import från Kina i enlighet med artikel 7.2a i grundförordningen. Denna användare skulle inte kunna absorbera kostnaden för en antidumpningstull på högre nivå inom ramen för sin övriga verksamhet på koncernnivå. Den sammanlagda årliga vinsten för den andra användaren skulle också påverkas, men i mindre utsträckning. Även om unionsindustrin förväntas kunna sälja större volymer till användarna till konkurrenskraftiga priser på grund av de lättnader som de högre åtgärderna innebär, skulle unionens producenter av elektrolytiska mangandioxider i sin tur direkt förlora mer än en tredjedel av sin egen försäljningsvolym om en av användarna skulle lägga ned sin verksamhet i unionen. Detta skulle vara till stor skada för unionsindustrin med tanke på betydelsen av de volymer som säljs till dessa användare som, såsom förklaras i skäl 306 i förordningen om provisorisk tull, är deras viktigaste kunder.

(191) För det andra gjorde kommissionen en dynamisk simulering av de båda samarbetsvilliga användarnas lönsamhet på grundval av de slutgiltiga dumpningsmarginalerna, med antagandet att användarna ökade sitt försäljningspris på alkaliska batterier med 3 % ([41]). Resultatet av denna simulering blev att den ena användaren alltjämt skulle gå med förlust. Den sammanlagda årliga vinsten för den andra användaren skulle fortfarande påverkas negativt, men i mycket mindre utsträckning. Duracell hävdade dock att användarna på grund av den intensiva konkurrensen inte fullt ut kunde lämpa över kostnadsökningarna till sina slutkunder. Alla tidigare prisökningar motiverades av förbättringar av batteriernas prestanda. Dessutom kunde användarna aldrig helt lämpa över sina kraftigt stigande kostnader för råvaror på grund av den ökande importen av kinesiska batterier av jämförbar kvalitet. Ett införande av antidumpningsåtgärder på den högre dumpningsmarginalnivån skulle göra priskonkurrensen mellan unionen och de kinesiska producenterna av konsumentbatterier ännu svårare, med tanke på den nackdel som unionens användare skulle ha gentemot sina kinesiska konkurrenter som köper sina elektrolytiska mangandioxider från leverantörer utan några tullar.

(192) För det tredje gjorde kommissionen också en dynamisk simulering av de båda samarbetsvilliga användarnas lönsamhet på grundval av de slutgiltiga dumpningsmarginalerna, med antagandet att den användare som eventuellt går med förlust skulle flytta alla sina kinesiska leveranser av elektrolytiska mangandioxider till sin certifierade exporterande producent som ingick i urvalet och som hade en lägre fastställd antidumpningstull. Resultatet av denna simulering blev att denna användare alltjämt skulle gå med förlust.

(193) För det fjärde övervägde kommissionen en hypotetisk simulering där användarna ersatte all sin import av elektrolytiska mangandioxider från Kina med import från Colombia och Japan, till genomsnittliga importpriser från dessa länder till unionen under undersökningsperioden. Tosoh hävdade att Japan, Sydkorea och Ryssland också var viktiga exportländer, och Autlan hävdade att en av användarnas utomeuropeiska fabriker redan importerade elektrolytiska mangandioxider från Colombia. Såsom fastställs i avsnitten 4.3.1 och 5.2.1 i förordningen om provisorisk tull var det av de ovannämnda länderna endast Colombia och Japan som exporterade elektrolytiska mangandioxider till EU, och därför var de enda länder som beaktades i denna simulering. Kommissionen ansåg dock att en situation där användare övergår till att importera elektrolytiska mangandioxider från tredjeländer skulle

([41]) En liknande ökning av batteripriserna observerades från 2021 till undersökningsperioden i unionen.

vara mycket osannolik, eftersom i) det inte fanns någon outnyttjad kapacitet i dessa tredjeländer och de historiskt sett har försörjt sina egna eller närliggande marknader, ii) det aldrig har varit kostnadseffektivt för unionsanvändarna att importera från andra tredjeländer än Colombia, samtidigt som statistiken visar att denna import historiskt sett har varit mycket låg, och iii) de två samarbetsvilliga unionsanvändarna inte certifierade någon kvalitet på elektrolytiska mangandioxider från dessa källor, vilket gör detta till en i bästa fall långsiktig lösning, om den alls är rimlig.

(194) För det femte övervägde kommissionen en hypotetisk simulering där unionens producenter av elektrolytiska mangandioxider ökade sin produktionskapacitet efter införandet av antidumpningsåtgärderna. Den omedelbara effekten av en antidumpningstull på dumpningsmarginalnivå för en viss användare skulle dock göra detta omöjligt, eftersom unionens industri för elektrolytiska mangandioxider skulle kunna tappa mer än en tredjedel av sin försäljning om denna användare skulle gå med förlust och förlora sin verksamhet. Eventuella ökningar av produktionskapaciteten inom unionens industri för elektrolytiska mangandioxider skulle därför inte vara genomförbara om antidumpningstullen togs ut på dumpningsmarginalnivån.

(195) Slutligen hade användarnas industri i senare led, konsumentbatteritillverkare, cirka 1 850 anställda under undersökningsperioden, vilket betydligt översteg antalet [130–142] anställda i unionens industri för elektrolytiska mangandioxider. Om antidumpningstullen skulle tas ut på dumpningsmarginalnivå skulle därför ett betydande antal arbetstillfällen äventyras på grund av de potentiella negativa ekonomiska resultaten för användarna i senare led.

6.2.1.4. Andra faktorer

(196) Tosoh hävdade att om antidumpningsåtgärderna infördes på grundval av skada fanns det, med tanke på den kinesiska ekonomins karaktär och den kinesiska regeringens möjligheter att leda och styra exporten genom särskilda marknadsaktörer, en betydande risk för att exporten kunde ledas om genom exportören till nolltullsats. De införda tullarna skulle däremot vara mycket mer enhetliga om ingen hänsyn togs till skademarginalen, vilket skulle minska risken för kringgående.

(197) Kommissionen noterade att nolltullsats knappast utgör någon risk för att exporten kanaliseras, med tanke på ett mycket litet antal aktörer på marknaden och användarnas behov av certifierat material. I vilket fall som helst, såsom förklaras i skäl 228, planerade kommissionen också särskilda åtgärder för att säkerställa en korrekt tillämpning av individuella tullar. Därför skulle eventuella förändringar i handelsmönstren lätt kunna identifieras och åtgärdas av de berörda avdelningarna inom kommissionen.

(198) Tosoh noterade också att den kinesiska importen av den undersökta produkten skulle få en konkurrensfördel på grund av den annorlunda regleringen av växthusgasutsläpp mellan Kina och unionen, eftersom den undersökta produkten inte ingick i den preliminära förteckningen för mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen. Om åtgärder infördes för den undersökta produkten skulle detta däremot främja rättvis behandling och lika handelsvillkor.

(199) Kommissionen noterade att syftet med antidumpningsåtgärderna var att återställa rättvis handel mellan unionen och dess handelspartner, medan effekterna av mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen inte omfattades av den aktuella undersökningen.

(200) Samma unionsproducenter hävdade vidare att antidumpningstullar som införs på nivån för dumpningsmarginalen skulle skydda själva existensen för unionens industri för elektrolytiska mangandioxider, skydda försörjningstryggheten för elektrolytiska mangandioxider och därmed produktionen av torrbatterier i unionen. En antidumpningstull på import från Kina på mellan 18 och 50 % skulle endast påverka produktionskostnaden för unionens producenter av torrbatterier med mellan mindre än 3 och 7,5 %. Med tanke på skadenivåerna och konkurrenstrycket från andra leverantörer av elektrolytiska mangandioxider skulle det dessutom vara fel att anta att priserna på elektrolytiska mangandioxider med ursprung i EU skulle öka med ens något så när hela motsvarigheten till de införda dumpningstullarna.

(201) Efter den nya beräkningen av de slutgiltiga antidumpningstullarna (skäl 98) och analysen av inverkan på unionsföretagens leveranskedjor (skälen 190–195) skulle de antidumpningstullar som införs på den högre dumpningsmarginalnivån direkt hota unionens industri för elektrolytiska mangandioxider genom en potentiell förlust av [35–40] % av deras försäljningsvolymer. Partens påstående avvisades därför.

6.2.1.5. Parternas synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter

(202) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte Autlan och Tosoh kommissionens analys i avsnitt 6.2.1.3 ovan.

(203) Tosoh påpekade att en av de tre största användarna, Advanced Power Solutions NV (APS), inte samarbetade i undersökningen. Tosoh hänvisade därefter till artikel 7.2b i grundförordningen, där det anges att ”[v]id avsaknad av samarbete får kommissionen slå fast att det är i unionens intresse att tillämpa punkt 2a i denna artikel” och hävdade att kommissionen av denna avsaknad av samarbete borde ha dragit slutsatsen att införandet av tullar på den högre nivån (dumpningsmarginalen) inte skulle strida mot deras intresse, eller åtminstone borde ha analyserat APS offentligt tillgängliga finansiella rapporter i sin analys.

(204) Kommissionen noterar att dess slutsats i skäl 214 om den sannolikt oproportionerligt negativa effekten av den högre dumpningsmarginalen för unionsföretagens leveranskedjor grundades på tillgänglig information om de två samarbetsvilliga användare som svarar för [67–73]% av unionens förbrukning av elektrolytiska mangandioxider samt unionens egen elektrolytiska mangandioxidindustri. Den icke-samarbetsvilliga användarens andel av unionens förbrukning var mindre än en tredjedel och det fanns ingen underbyggd information i ärendehandlingarna som skulle vederlägga kommissionens slutsats i skäl 214. Partens argument avvisades därför.

(205) Tosoh och Autlan hävdade vidare att kommissionens lönsamhetssimuleringar var felaktiga eftersom de tar hänsyn till effekterna av höga kostnadsökningar efter undersökningsperioden för (vissa av) kostnaderna för tillverkning av batterier, samtidigt som de inte återspeglar realistiska prisökningar för batterier, särskilt mot bakgrund av konsumentprisökningarna i unionen. Tosoh hävdade också att kommissionen inte lämnade någon konkret information om varför den begränsade sin ”dynamiska” simulering till en ökning på 3 % år 2022. Tosoh hävdade vidare att kommissionen inte specificerade hur uppgifterna efter undersökningsperioden skulle göra slutsatserna ”uppenbart ohållbara” eller huruvida de uppgifter efter undersökningsperioden som används är ”uppenbara, oomstridda, bestående, inte kan manipuleras och inte har framkallats genom en berörd parts avsiktliga handlande” och hänvisade till kommissionens slutsatser i tidigare ärenden ([42]).

(206) Kommissionen noterade i detta avseende att för att göra lönsamhetssimuleringarna så relevanta som möjligt för den nuvarande marknadssituationen justerade den endast de rapporterade kostnaderna för råvaror ([43]), el ([44]) och arbetskraft ([45]) för unionsanvändare, eftersom sådana justeringar kunde göras antingen på grundval av kontrollerade uppgifter som lämnats av parterna eller på grundval av offentligt tillgängliga uppgifter, just för att säkerställa att de uppgifter som används är tillförlitliga. Kommissionen noterade vidare att parterna inte styrkte varför den höjning av batteripriset på 3 % som ingick i simuleringen i skäl 191 inte var realistisk. Såsom anges i skäl 191 skedde denna ökning också tidigare och baserades på kontrollerade uppgifter från de samarbetsvilliga användarna och var specifik för konsumentbatterier, till skillnad från konsumentprisindex som innehåller en marknadskorg med olika konsumentvaror och tjänster. Parternas påstående avvisades därför.

(207) Både Autlan och Tosoh hävdade att kommissionens slutsats i skäl 194 innebär att den omedelbara effekten av de tullar som införts på dumpningsmarginalen skulle vara att en av användarna upphörde med tillverkningen. Kommissionen klargjorde att detta inte var den korrekta tolkningen av slutsatsen i det skälet. Den omedelbara effekt som sådana högre tullar skulle få för användaren är att de skulle leda till ökade tillverkningskostnader, vilket i sin tur, såsom framgår av skäl 194, ”skulle kunna” leda till att denna verksamhet går förlorad.

([42]) Skäl 14 i rådets förordning (EG) nr 215/2002 av den 28 januari 2002 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar på import av ferromolybden med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 35, 6.2.2002, s. 1) och skäl 26 i rådets förordning (EG) nr 437/2004 av den 8 mars 2004 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av stor regnbåge med ursprung i Norge och Färöarna (EUT L 72, 11.3.2004, s. 23).

([43]) Prisändringen av manganmalm från undersökningsperioden till 2023 baserat på uppgifter från fastmarkets.com.

([44]) Elpriserna i EU-27 för icke-hushållskonsumtion under första halvåret 2023 jämfört med undersökningsperioden (källa: Eurostat – https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/nrg_pc_205/default/table?lang=sv, hämtad den 22 december 2023).

([45]) Lönerna för Duracell justerades genom indexuppräkningen av lönerna för 2023 på uppdrag av den gemensamma industrikommittén (*JIC 200*) i Belgien. Vartas arbetskraftskostnader justerades på grundval av bevisning som Varta lämnat om omförhandlade löner.

(208) Tosoh ifrågasatte även kommissionens slutsats att en ökning av användarnas tillverkningskostnader på grund av de tullar som införts på dumpningsmarginalen inte skulle kunna överföras till konsumenterna, i synnerhet eftersom kommissionen i skäl 311 i förordningen om provisorisk tull noterade att de finns en möjlighet att ”överföra en del av denna kostnadsökning till konsumenterna”. Kommissionen påpekade att den i detta fall gjorde en fin avvägning för att fastställa vilken nivå av kostnadsökning som skulle kunna överföras till konsumenterna, och därmed också vilken nivå av kostnadsökning som skulle vara görlig för de samarbetsvilliga användarna. Såsom redan fastställts i skäl 311 i förordningen om provisorisk tull kunde endast en del av kostnadsökningarna orsakade av införandet av tullar på nivån för de lägre marginalerna, målprisunderskridandet, överföras till konsumenterna. Om tullar skulle införas på den högre dumpningsmarginalen skulle kostnaderna öka ytterligare, vilket naturligtvis gör det ännu svårare att föra över en sådan högre kostnadsökning på konsumenterna. Partens påstående avvisades därför.

(209) Autlan redogjorde vidare för de påståenden som Varta framförde i sitt pressmeddelande av den 14 november 2023, där Varta hävdade förbättringar i sin verksamhet, ([46]) vilket motsäger kommissionens slutsatser om användarnas negativa lönsamhet. Kommissionen påpekade i detta avseende att även om sådana uttalanden ger en positiv bild visar de inte en kvantifierbar ekonomisk situation som är relevant för bedömningen av användarens lönsamhet. I sina hypotetiska scenarier förlitade sig kommissionen å andra sidan på kontrollerade detaljerade uppgifter som tillhandahållits av de samarbetsvilliga användarna under denna undersökning. Partens påstående avvisades därför som ogrundad.

(210) Autlan hävdade dessutom att grundorsaken till unionsanvändarnas osäkra situation är den dumpade importen av torrbatterier från Kina, snarare än kostnaden för att upphandla elektrolytiska mangandioxider. Tosoh hävdade tvärtom att beaktandet av importen av kinesiska torrbatterier som en faktor i analysen i skäl 191 innebar att frågan om potentiell dumpning av produkter (torrbatterier) som inte hade något samband med den aktuella undersökningen togs upp. Kommissionen noterade att det inte ingick i detta förfarande att uppskatta den påstådda dumpningen av torrbatterier. Autlans synpunkt måste därför avvisas. Samtidigt ställde kommissionen, tvärtemot Tosohs påstående, inte någon fråga om dumpning när det gäller import av torrcellsbatterier från Kina, utan konstaterade endast att denna import förekommer på unionsmarknaden och konkurrerar med batterier som tillverkas av användare i unionen. Partens påstående avvisades därför.

(211) Autlan hävdade att kommissionen inte i tillräcklig utsträckning analyserade effekterna på användarnas leveranskedjor och hävdade i huvudsak att om tullarna infördes på nivån för målprisunderskridandemarginalen skulle unionsindustrin inte skyddas tillräckligt och skulle förbli oförmögen att återhämta sig från skadevållande dumpning. Detta skulle dessutom strida mot unionens intresse mot bakgrund av kommissionens initiativ för råvaror av avgörande betydelse, ([47]) där mangan av batterikvalitet förtecknas som en av de strategiska råvarorna. Kommissionen påminde om att antidumpningsåtgärder tjänar syftet att återupprätta rättvis handel och bedömningen av vilken tullnivå som skulle vara tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin, såsom anges i skäl 282 och slutsatsen i skälen 295 till 297 i förordningen om provisorisk tull. Samtidigt görs analysen av vilken effekt olika tullar skulle ha på unionen som helhet, såsom anges i skäl 179, inom ramen för prövningen av unionens intresse enligt artikel 7.2b i grundförordningen, där inverkan på unionsindustrin och användarna av den undersökta produkten beaktas. Partens påstående avvisades därför.

(212) Tosoh och Autlan fortsatte att bestrida de hypotetiska simuleringar som kommissionen presenterade i skälen 192 och 193 och hävdade att användarna i verkligheten skulle diversifiera sina leveranser så mycket som möjligt, och även öka sina inköp från unionsindustrin. Kommissionen påpekade i detta avseende att kommissionen i båda dessa simuleringar övervägde de mest optimistiska scenarierna, där samtliga leveranser som påverkades av de högsta dumpningsmarginalerna ersattes av de mest kostnadsmässigt konkurrenskraftiga alternativen (antingen inom Kina i skäl 192 eller helt från andra tredjelandsmarknader i skäl 193). I dessa scenarier beaktades därför redan de bästa resultat som användarna teoretiskt sett kunde uppnå. Kommissionen tillade i detta avseende att kommissionen, genom de fem simuleringarna i skälen 190 till 194, på grundval av de uppgifter som den hade tillgång till, bedömde

([46]) Läs mer: https://www.varta-ag.com/en/about-varta/news/details/varta-ag-achieves-best-quarter-of-the-current-financial-year-to-date (senast hämtad den 31 januari 2024).

([47]) Se artikel 1 i förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en ram för säkerställande av trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror och om ändring av förordningarna (EU) 168/2013, (EU) 2018/858, 2018/1724 och (EU) 2019/1020, som finns på https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A52023PC0160 (senast hämtad den 31 januari 2024).

sannolikheten för olika sätt på vilka samarbetsvilliga användare skulle kunna hantera högre kostnader för elektrolytiska mangandioxider som för närvarande köps från leverantörer i Kina och de sannolika effekter som dessa skulle ha på deras lönsamhet. Analysen under dessa simuleringar bör därför betraktas som en helhet snarare än att man tittar på simuleringar var för sig. Eftersom nästan ingen av simuleringarna visade positiva resultat för de samarbetsvilliga användarna drog kommissionen slutsatsen att användarna på det hela taget sannolikt skulle påverkas negativt av införandet av tullar på samma nivå som dumpningsmarginalerna, och att deras manöverutrymme var begränsat. Parternas påståenden avvisades därför.

(213) Tosoh hävdade slutligen att företaget fråntogs sina processrättigheter på grund av att det inte lämnades ut några uppgifter under hela undersökningen, vilket ledde till begränsningar i kontrollen av uppgifternas ursprung och de metoder som kommissionen använde i sin bedömning av antidumpningstullarnas inverkan på användarindustrin. Kommissionen noterade att de uppgifter som lämnats av de samarbetsvilliga användarna, på vilka den grundade sina slutsatser efter att ha kontrollerat dem, fanns tillgängliga i ärendehandlingarna under hela undersökningen. Detta argument avvisades därför.

6.2.1.6. Slutsats om unionens intresse enligt artikel 7.2b i grundförordningen

(214) På grundval av detta vägde kommissionen noggrant alla faktorer och kunde inte dra slutsatsen att det ligger i unionens intresse att fastställa tullbeloppet i enlighet med artikel 7.2a; det låg nämligen inte i unionens intresse att fastställa nivån på åtgärderna till dumpningsnivån med tanke på den oproportionerligt negativa inverkan som detta sannolikt skulle få på unionsföretagens leveranskedjor. Kommissionen bekräftade därför att åtgärderna bör fastställas i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen, på grundval av marginalerna för målprisunderskridande.

6.3. **Slutsatser beträffande åtgärdsnivån**

(215) Med stöd av ovanstående bedömning bör slutgiltiga antidumpningstullar fastställas enligt nedan i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen.

Land	Företag	Slutgiltig antidumpningstull (%)
Folkrepubliken Kina	Xiangtan	8,6
	Guiliu	0
	Daxin	17,1
	Övriga samarbetsvilliga företag	10,1
	Alla övriga företag	35,0

7. **UNIONENS INTRESSE**

7.1. **Unionsindustrins intresse**

(216) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade den kinesiska handelskammaren och GMIA att unionens marknad för elektrolytiska mangandioxider före 2020 inte var konkurrensutsatt (duopol), med endast två producenter vars kapacitet historiskt sett kunde tillgodose unionens efterfrågan och var lönsamma eftersom de kunde lämpa över alla kostnadsökningar till sina kunder. Därför kan varken unionsproducentens överpriser, vinstmål/skademarginal eller unionsproducentens prisnedgång motiveras när den effektiva konkurrensen återställdes på unionens marknad för elektrolytiska mangandioxider under den andra hälften av skadeundersökningsperioden genom import från Kina. Om duopolet återställdes genom antidumpningsåtgärderna skulle det skada konkurrensen på unionens marknad och få en negativ effekt för producenterna i senare led på lång sikt.

(217) Såsom kommissionen noterade i skäl 286 i förordningen om provisorisk tull deltog endast ett begränsat antal kemikalieproducenter i världen i produktionsprocessen för elektrolytiska mangandioxider. Det faktum att det bara fanns två unionsproducenter som lyckades gå med vinst under den första hälften av skadeundersökningsperioden utgjorde inte en icke-konkurrensutsatt situation på unionens marknad, eftersom förbrukningen på unionens marknad täcktes av unionsproducenterna samt alla tillgängliga importländer med produktion av elektrolytiska mangandioxider, inklusive Kina. Dessutom skapar antidumpningstullarna inte en icke-konkurrensutsatt situation på unionens marknad, utan säkerställer rättvis konkurrens mellan unionen och de exporterande producenterna i det berörda landet. Partens påstående avvisades därför.

(218) Eftersom inga andra synpunkter inkommit bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 301–303 i förordningen om provisorisk tull.

7.2. **Icke-närstående importörers/handlares intresse**

(219) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 304–305 i förordningen om provisorisk tull.

7.3. **Användarnas intresse**

(220) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Duracell att antidumpningsåtgärdernas kostnadseffekter för unionsanvändarna hade underskattats i de preliminära undersökningsresultaten, medan unionsanvändarnas lönsamhet inte styrktes av någon bevisning. Slutligen bekräftade båda de samarbetsvilliga användarna att om regeln om lägsta tull inte tillämpades skulle unionsanvändarna bli olönsamma och riskera att deras verksamhet i unionen inte skulle kunna överleva.

(221) Såsom anges i de preliminära undersökningsresultaten baserades analysen av användarnas uppgifter på kontrollerade svar på frågeformulär från dessa användare, med beaktande av uppgifter om källor, volymer och priser före tull på inköp och omsättning för produkter i senare led, inklusive den lönsamhetsnivå som uppnåddes 2021–2022. Användarnas minskande lönsamhet noterades under dessa år. Kommissionen uppskattade dock att om de slutgiltiga antidumpningsåtgärderna låg kvar på nivån för skademarginalen skulle användarna fortfarande ha en positiv lönsamhet, även om man beaktade nivån på antidumpningstullarna och antog att de ökade kostnaderna inte skulle lämpas över på deras kunder.

(222) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande användares intresse bekräftades slutsatserna i skäl 319 i förordningen om provisorisk tull. Synpunkter som rör användarnas intresse i samband med inverkan på unionsföretagens leveranskedjor i den mening som avses i artikel 7.2b i grundförordningen behandlades i avsnitt 6.2.1.3 i den här förordningen.

7.4. **Slutsats om unionens intresse**

(223) På grundval av ovanstående bekräftades slutsatserna i skäl 320 i förordningen om provisorisk tull.

8. **SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER**

8.1. **Slutgiltiga åtgärder**

(224) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits i fråga om dumpning, skada, orsakssamband, åtgärdernas nivå och unionens intresse, och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen, bör slutgiltiga antidumpningsåtgärder införas i syfte att förhindra att dumpad import av den berörda produkten vållar unionsindustrin ytterligare skada.

(225) På grundval av ovanstående bör följande slutgiltiga antidumpningstullsatser införas, uttryckta som priset cif vid unionens gräns, före tull:

Land	Företag	Dumpningsmarginal (%)	Skademarginal (%)	Slutgiltig antidumpningstull (%)
Folkrepubliken Kina	Xiangtan	47,2	8,6	8,6
	Guiliu	62,9	0	0
	Daxin	18,3	17,1	17,1
	Övriga samarbetsvilliga företag	47,4	10,1	10,1
	Alla övriga företag	100,9	35,0	35,0

(226) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser som anges i denna förordning fastställdes på grundval av resultaten av denna undersökning. De avspeglar därför den situation som konstaterades föreligga för dessa företag enligt undersökningen. Dessa tullsatser är således uteslutande tillämpliga på import av den undersökta produkten med ursprung i det berörda landet som tillverkats av de angivna rättsliga enheterna. Import av den berörda produkt som tillverkats av något annat företag, som inte uttryckligen anges i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de som uttryckligen anges, omfattas inte av dessa tullsatser utan omfattas av den tullsats som tillämpas på ”alla övriga företag”.

(227) Ett företag får begära att dessa individuella antidumpningstullsatser tillämpas om det i ett senare skede ändrar namnet på enheten. En sådan begäran ska ställas till kommissionen ([48]). Begäran ska innehålla all relevant information för att visa att förändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämpligt på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på företaget kommer ett meddelande om namnändringen att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(228) För att minimera risken för kringgående på grund av skillnader i tullsatserna krävs särskilda åtgärder för att säkerställa att de individuella antidumpningstullarna tillämpas korrekt. De företag som omfattas av individuella antidumpningstullar måste uppvisa en giltig faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan måste uppfylla kraven i artikel 1.3 i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura bör omfattas av den antidumpningstull som är tillämplig på ”alla övriga företag”.

(229) Även om denna faktura är nödvändig för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella antidumpningstullsatserna på import är den inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om en faktura som uppfyller samtliga krav i artikel 1.3 i denna förordning uppvisas, bör medlemsstaternas tullmyndigheter utföra sina sedvanliga kontroller och får, liksom i alla andra fall, kräva ytterligare handlingar (transportdokument osv.) för att kontrollera att uppgifterna i deklarationen är riktiga och för att säkerställa att en påföljande tillämpning av tullsatsen är berättigad i enlighet med tullagstiftningen.

(230) Om exporten från något av de företag som omfattas av de lägre, individuella tullsatserna ökar väsentligt i volym, särskilt efter införandet av de berörda åtgärderna, kan denna volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret som orsakats av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter och förutsatt att villkoren är uppfyllda kan en undersökning om kringgående inledas. Vid en sådan undersökning kan man bland annat undersöka om det finns behov av att upphäva den eller de individuella tullsatserna och i stället införa en landsomfattande tull.

([48]) Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat G, Wetstraat/Rue de la Loi 170, 1040 Bryssel, Belgien.

(231) För att säkerställa att antidumpningstullarna tillämpas korrekt bör antidumpningstullen för alla övriga företag inte bara gälla de icke-samarbetsvilliga exporterande producenterna i denna undersökning, utan även de producenter som inte exporterade till unionen under undersökningsperioden.

(232) Exporterande producenter som inte exporterade den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden bör kunna be kommissionen om att få omfattas av antidumpningstullsatsen för samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet. Kommissionen bör bevilja en sådan begäran under förutsättning att tre villkor är uppfyllda. Den nya exporterande producenten bör kunna styrka följande: i) Företaget exporterade inte den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden, ii) företaget är inte närstående någon exporterande producent som gjorde detta och iii) företaget har exporterat den berörda produkten därefter eller har ingått ett oåterkalleligt avtalsmässigt åtagande att göra detta i betydande kvantiteter.

(233) En exportör eller producent som inte exporterade den berörda produkten till unionen under den period som användes för att fastställa den tullnivå som för närvarande tillämpas på dennes export kan begära av kommissionen att få omfattas av antidumpningstullsatsen för samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet. Kommissionen bör bevilja en sådan begäran under förutsättning att tre villkor uppfylls. Den nya exporterande producenten bör kunna styrka följande: i) Företaget exporterade inte den berörda produkten till unionen under den period som användes för att fastställa den tullnivå som tillämpades på företagets export, ii) företaget är inte närstående något företag som gjorde detta och därmed omfattas av antidumpningstullarna och iii) företaget har exporterat den berörda produkten därefter eller har ingått ett oåterkalleligt avtalsmässigt åtagande att göra detta i betydande kvantiteter.

8.2. **Slutgiltigt uttag av provisoriska tullar**

(234) Med hänsyn till de dumpningsmarginaler som konstaterats och nivån på den skada som vållats unionsindustrin bör de belopp för vilka säkerhet ställts genom de provisoriska antidumpningstullar som infördes genom förordningen om provisorisk tull, tas ut slutgiltigt upp till de nivåer som fastställs i denna förordning.

9. **SLUTBESTÄMMELSE**

(235) När ett belopp måste återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol ska enligt artikel 109 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([49]) den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.

(236) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs härmed på import av elektrolytiska mangandioxider (dvs. mangandioxider framställda genom en elektrolytisk process) som inte värmebehandlats efter den elektrolytiska processen, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2820 10 00 (Taric-nummer 2820 10 00 10), med ursprung i Folkrepubliken Kina.

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsats ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för de produkter som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

([49]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

Land	Företag	Slutgiltig antidumpning-stull (%)	Taric-tilläggsnummer
Folkrepubliken Kina	Xiangtan Electrochemical Scientific Ltd Jingxi Xiangtan Electrochemical Scientific Ltd	8,6	899N
	Guangxi Guiliu New Material Co., Ltd Guangxi Xiatian Manganese Mine Co. LTD	0	899O
	Guangxi Daxin Huiyuan New Energy Technology Co., Ltd	17,1	899P
	Andra samarbetsvilliga företag som förtecknas i bilagan	10,1	
	Alla övriga företag	35,0	C999

3. De individuella tullsatser som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura innehållande en försäkran, som är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå namn och befattning, och som ska ha följande lydelse: ”Jag intygar härmed att den (volym av) (berörd produkt) som sålts på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har producerats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i Kina. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.” Om ingen sådan faktura uppvisas ska tullsatsen för alla övriga företag tillämpas.

4. I de fall varor har skadats innan de övergår till fri omsättning och det pris som faktiskt betalats eller som ska betalas därför fördelas vid fastställandet av tullvärdet i enlighet med artikel 131.2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 ([50]) ska antidumpningstullen, beräknad enligt ovan, nedsättas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalats eller ska betalas.

5. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av provisoriska antidumpningstullar enligt genomförandeförordning (EU) 2023/2120 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av elektrolytiska mangandioxider med ursprung i Folkrepubliken Kina ska tas ut slutgiltigt. De belopp för vilka säkerhet ställts och som överskrider den slutgiltiga antidumpningstullsatsen ska frisläppas.

Artikel 3

Artikel 1.2 får ändras för att lägga till nya exporterande producenter från Folkrepubliken Kina och göra dem till föremål för en lämplig vägd genomsnittlig antidumpningstullsats för samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet. En ny exporterande producent ska tillhandahålla bevisning för att företaget

a) inte exporterade de varor som beskrivs i artikel 1.1 under undersökningsperioden (1 januari 2022–31 december 2022),

b) inte är närstående en exportör eller producent som omfattas av de åtgärder som införs genom denna förordning, och som skulle ha kunnat samarbeta i den ursprungliga undersökningen, och

([50]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, s. 558).

c) antingen faktiskt har exporterat den berörda produkten eller genom avtal har gjort ett oåterkalleligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till unionen efter undersökningsperiodens slut.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 mars 2024.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet

Land	Namn	Taric-tilläggskod
Folkrepubliken Kina	Guizhou Redstar Developing Dalong Manganese Industry Co., Ltd	899Q
	Guizhou Manganese Mineral Group Co., Ltd	899R
	Prince Minerals China Ltd	899S
	Hunan Qingchong New Materials Co., Ltd	899T